

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

26 JUNI 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	697
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	698
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . . .	705
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	706
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	712
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	712
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . . .	718
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	718
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	719
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	720
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	724

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 57
van 29 maart 1985
van de heer G. BEERDEN**

Privé- en openbare slachthuizen — Overzicht steunverlening, criteria en aantal toekenningen

Mag ik vernemen, voor de jaren 80-81-82-83-84-85.

- Hoeveel steun, en onder welke vorm deze verleend werd aan respectievelijk de privé- en openbare slachthuizen?
- Hoe de verdeling was per provincie?
- Onder welke voorwaarden en voor welke objecten toelagen werden gegeven?
- Hoeveel aanvragen zijn toegekomen en hoeveel er werden goedgekeurd, per provincie?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik gelet op de uitgebreidheid van de gevraagde gegevens het antwoord aan hem persoonlijk rechtstreeks toegezonden heb.

**Vraag nr. 79
van 6 juni 1985
van de heer G. BEERDEN**

Werkloosheid — Door de RVA georganiseerde psychologische test

Een werkzoekende werkloze heeft vóór 2 jaar (1982) een psychologische test, georganiseerd door de RVA meegemaakt, met een bepaald resultaat en met het oog op een eventuele tewerkstelling in een bepaald bedrijf

Nu in het voorjaar 1985, kan betrokkene niet in aanmerking komen voor een andere betrekking bij een ander bedrijf, steunend op dezelfde psychologische test. Dit is een concreet voorbeeld waarvan ik er meerdere ken.

1. Is dit juist en zo ja, volgens welke reglementering? Hoelang gelden in dit geval de uitslagen?
2. Is dit niet juist, welke concrete en duidelijk omlijnde onderrichtingen heeft de Minister aan de RVA's bezorgd?

Antwoord

Om de belangen en de rechten van de sollicitant maximaal te vrijwaren, worden door de psychologische diensten van de RVA volgende richtlijnen toegepast :

1. zoveel mogelijk mondeling rapporteren ;
2. alleen een schriftelijk rapport aan de werkgever geven van kandidaten die geschikt werden bevonden voor de functie;
3. nooit een schriftelijk rapport aan de werkgever overhandigen over een kandidaat die ongeschikt werd bevonden. Als na mondelinge rapportering blijkt dat een kandidaat met voorbehoud toch kans maakt op de betrekking dan kan op vraag van de werkgever toch over die kandidaat een schriftelijk rapport worden opgesteld ;
4. aan alle sollicitanten het recht op nabespreking met de betrokken psycholoog van de RVA mededelen.

Tevens wordt aan alle werkgevers onder ogen gebracht dat de geldigheidsduur van een selectie beperkt is tot een periode van 6 maand à 1 jaar en slechts geldig is voor die bepaalde functie in dat bepaald bedrijf.

Een clause aangaande de specificiteit en de beperkte geldigheidsduur wordt op het schriftelijk rapport vermeld.

Alhoewel de RVA, strictu sensu, niet gehouden is de bepalingen van de CAO 38 na te leven wordt deze toch in acht genomen en wel zodanig dat de rechten van de sollicitant nog beter worden gevrijwaard.

**Vraag nr. 83
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL**

RVA — Maatregelen tegen schorsingen op grond van politiek engagement

De wet van 9 juli 1976 regelt de vrijheid van politiek mandaat. Op grond van lidmaatschap van een politieke partij kan men niet alleen niet ontslagen worden, maar evenmin kan men op dergelijke grond gesanctioneerd worden door de RVA.

1. Heeft de Minister weet van schorsingen door de RVA op grond van politiek engagement?
2. Bestaan er richtlijnen die schorsing omwille van politiek engagement uitdrukkelijk verbieden?
3. Mogen RVA-ambtenaren politieke motieven aanhalen bij beoordeling van het al of niet-werkwillig zijn van werklozen?

Antwoord

De toepassing van de werkloosheidsreglementering ressorteert onder de bevoegdheid van de nationale Regering, meer bepaald van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 192
van 18 april 1985
van de heer M. CAPOEN

BRT-berichtgeving — Buitenlandse correspondenten

Eén van de aantrekkelijke kanten der BRT-berichtgeving is het beroep dat deze instelling doet op radio-correspondenten in het buitenland. Het valt op dat deze correspondenten meestal Noordnederlanders zijn. Het valt eveneens op dat de Nederlandse radio weinig of geen beroep doet op Vlaamse radiocorrespondenten.

Mijn vragen in dit verband zijn de volgende.

1. Heeft de BRT radio Hilversum ooit aangeboden, op de diensten van gemeenschappelijke Vlaamse radiocorrespondenten een beroep te doen?
2. Hoe heeft radio Hilversum hierop gereageerd? Indien de reactie negatief was, met welke argumenten werd die gemotiveerd?
3. Indien de BRT radio Hilversum er niet toe kan bewegen een aantal Vlaamse radiocorrespondenten gemeenschappelijk te benutten, kan de BRT dan werkelijk zelf geen geschikte Vlaamse radiocorrespondenten vinden? Heeft ze er al gezocht?

Heeft men er ooit aan gedacht, zich de relaties van „Vlamingen in de wereld” te nutte te maken?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het probleem is Vlaamse correspondenten in het buitenland te vinden.

De Radionieuwsdienst van de BRT is er permanent naar op zoek. Maar er zijn in het buitenland weinig Vlamingen die ook journalist zijn, behoorlijk Nederlands spreken, het snelle radiowerk aankunnen en niet alleen voor de omroep willen maar ook mogen werken.

Omdat Nederlandse correspondenten in het buitenland doorgaans én voor radio én voor kranten en tijdschriften werken, heeft de BRT in het verleden al herhaaldelijk gepoogd in afspraak met de Vlaamse uitgevers samen een correspondentennet uit te bouwen. Men is daar nooit in geslaagd.

Vraag nr. 197
van 24 april 1985
van de heer A. DE BEUL

Vertaling werken van Marnix Gijsen — Kosten oplage i.o. van CGICS

Ik lees in „Ons Erfdeel”, 28/2 maart-april 1985, blz. 291 dat in opdracht van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking een

„dik, plomp boek” is verschenen met 688 bladzijden kleine lettertjes. Het betreft de vertaling in het Frans van 16 werken van Marnix Gijsen. Het is volgens de recensent, die aan dit initiatief opvallend schampere beschouwingen wijdt, niet helemaal duidelijk om welke werken van de auteur het gaat.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of de informatie juist is dat dit boek werd gedrukt en uitgegeven in opdracht van het Commissariaat-Generaal?
2. Zo ja, hoeveel dit initiatief aan de Vlaamse Gemeenschap heeft gekost en op welke begrotingspost dit bedrag werd uitgetrokken?
3. Welke instantie verantwoordelijk is voor het drukken en voor de distributie?
4. Hoe groot de oplage was?
5. Of het juist is dat het Commissariaat-Generaal de helft van de oplage zal afnemen?
6. Wat gebeurt er met de aldus afgenomen exemplaren?
7. Hoe komt het dat in deze editie — in overheidsopdracht verschenen — de namen van de vertalers niet worden vermeld? (op één na)?
8. Worden er nog andere gelijkaardige initiatieven voorbereid?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder punt voor punt de antwoorden geworden zoals ze mij door het Commissariaat-Generaal werden verstrekt.

1. Het boek „Œuvres — Marnix Gijsen” werd in opdracht van het voormalig Ministerie van Cultuur vertaald en uitgegeven. Sedert 1 juli 1982 wordt dit dossier door het CGICS beheerd.
2. De kostprijs bedraagt 902.330,— F en werd aangerekend op art. 534.01 van de begroting 1984 van het CGICS.
3. Uitgave en distributie werd verzorgd door Manteau NV, Beeldhouwerstraat 12, 2000 Antwerpen.
4. De oplage bedraagt 2.000 exemplaren.
5. Het CGICS heeft inderdaad 1.000 exemplaren afgenomen.
6. De verspreiding van de door ons afgenomen exemplaren zal als volgt geschieden:

— bibliotheken in Wallonië:	575
— bibliotheken in Frankrijk :	295
— Franstalige bibliotheken' in Canada :	30

Bovendien zullen 100 exemplaren door het CGICS worden verspreid.

7. De overdracht van het manuscript en de benodigde informatie hierover gebeurde vóór 1 juli 1982.

Wij kunnen hierover dus geen gegevens verstrekken.

8. Dergelijke initiatieven zijn momenteel niet in voorbereiding.

Vraag nr. 201
van 26 april 1985
van de heer W. PEETERS

BR T-journalisten — Voorbereidende cursussen gegeven door het ACOD

Onlangs zijn door de BRT tien nieuwe journalisten in dienst genomen.

Uit perspublicaties blijkt dat 8 onder hen een voorbereidende cursus gegeven door het ACOD hebben gevolgd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Of dit gegeven correct is?
2. Of hij het geven van deze voorbereidende cursussen wel deontologisch verantwoord vindt?
3. Of het wenselijker en verkieslijker zou zijn indien de BRT als voorbereiding een cursus zou geven?
4. Wie personeel in dienst neemt bij de BRT — de syndicaten of de Raad van Beheer?
5. Welke de inhoud van de cursussen is, gegeven door het ACOD.
6. Wordt door het geven van cursussen door een bepaalde vakbond hiermede niet de ongelijkheid onder de kandidaten geïnstitutionaliseerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Of de persberichten juist zijn dient gevraagd aan de betrokkenen. Gezien zij niet werden ontkend neem ik aan dat zij juist zijn.
2. Het komt mij niet toe mij uit te spreken over cursussen die door vakbonden of andere organisaties worden gegeven ter voorbereiding van examens.
3. Het door de BRT zelf verstrekken van dergelijke cursussen lijkt mij een onmogelijke zaak gelet op het zeer hoog aantal kandidaten. De BRT legt, mijns inziens terecht, alle nadruk op de stage van de geslaagden op proef.
4. De Raad van Beheer is uiteraard bevoegd voor de indienstneming van het personeel.
5. Deze vraag dient aan de ACOD gesteld te worden.
6. Zelfs indien dit zo zou zijn ligt het niet in de macht van de BRT het inrichten van dergelijke cursussen te beletten.

Vraag nr. 211
van 7 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Tentoonstelling „Sculpturaal Schilderen” — Taalgebruik in uitnodiging

In de uitnodiging 3/1985 van „Gemeenschapsminister van Cultuur K. Poma/Vlaamse Gemeenschap/Commissariaat-generaal voor de internationale Culturele samenwerking/Trierstraat 100-104, 1040 Brussel/Verant. (sic) Uitgever : Diane Verstraeten, Trierstraat 100-104, 1040 Brussel/Vormgeving VCC/Vrij van zegel/Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond Nes 45 - 1012 KD Amsterdam” lees ik dat de geachte Minister op 1 mei de tentoonstelling Sculpturaal Schilderen heeft geopend.

Mag ik in verband met de presentatie van de geëxposeerde werken in de genoemde uitnodiging het volgende vragen.

1. Het tentoongestelde werk zou volgens deze tekst „in uitwendige verschijningsvorm” twee overeenkomsten bezitten. Wat is de betekenis van deze esthetische terminologie? Is er ook zoiets als een „inwendige verschijningsvorm”?
2. In verband met het werk van Jan Carlier lees ik: „Het is wellicht enkel de verbeelding die de wereld verdeelt in chaos en orde...”. Is het de geachte Minister bekend dat aan de leerlingen van het Nederlandstalig onderwijs in ons land wordt geleerd dat „verdeelt” in deze zin (derde persoon onvoltooid tegenwoordige tijd) met een t wordt gespeld? Is het niet aangewezen deze spelling ook in voor het Amsterdamse publiek bedoelde publicaties toe te passen?
3. Over het werk van Sigefride lees ik: „He who inherets the wind...”. Mag ik vernemen wat het in de woordenboeken niet te vinden werkwoord „inherets” betekent?
4. In dezelfde blijkbaar als Engels bedoelde tekst is er sprake van „the sky, witch at that time...”. De geachte Minister weet ook wel dat „witch” het Engelse woord is voor „heks”, maar wat betekent dan die zin? (Overigens, wat betekenen in dezelfde tekst „struch” en „mistery”?).
5. Mag ik ten slotte vernemen wat in verband met de kunst van William Sweetlove de opmerkelijke term „materiaalgebruik” betekent?

Antwoord

Aansluitend bij de vraag van het geachte lid heb ik onmiddellijk om uitleg verzocht bij de verantwoordelijke uitgever.

De Commissaris-generaal van het CGICS liet mij ter zake volgende verklaring geworden.

1. De schrijfster bedoelt met „uitwendige verschijningsvorm” datgene wat het publiek waarneemt. Het uiterlijke van de werken vertoont voor iedereen volgende identieke overeenkomsten : ze zijn :
1 ° gesculpteerd, dus drie-dimensionaal
2” gekleurd.

Daar blijft het echter niet bij. Ieder mens bekijkt met een verschillende geest en ervaring de tentoongestelde werken. En hier zitten wij dan — volgens de schrijfster — op het gebied van de „inwendige verschijningsvorm”.

2. Verdeeld in plaats van verdeelt.

Het gaat hier om een zetfout.

3 en 4. Deze tekst werd ter beschikking gesteld door de kunstenaar. Het is niet gebruikelijk dat hieraan door lay-out of drukker gewijzigd wordt.

5. „Materiaalgebruik”.

Het gaat hier zeer duidelijk om een drukfout, die spijtig genoeg over het hoofd werd gezien.

Ik ben het volkomen eens met de vraagsteller dat voornoemde slordigheden niet mogen voorkomen in officiële publikaties van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 212
van 8 mei 1985
van de heer E. BEYSEN

BRT — Niet uitzenden van de voetbalwedstrijd België-Polen op TV

Er circuleren tegenstrijdige berichten over het niet uitzenden van de voetbalwedstrijd België-Polen op TV.

Met de bekommernis voor ogen dat alleen duidelijke en onbetwistbaar juiste informatie een einde kan stellen aan de onzekerheid die thans heerst omtrent de beslissing van de BRT de voetbalwedstrijd niet rechtstreeks op de beeldbuis te brengen, verneem ik graag op basis van welke feiten en criteria de BRT deze fel gecontesteerde beslissing heeft getroffen.

Antwoord

In het verleden heeft de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) af en toe, in uitzonderlijke gevallen, als de verkoop van de toegangskarten gunstig verliep, toestemming gegeven om een wedstrijd van de nationale ploeg in België rechtstreeks door de televisie te laten uitzenden. Dat gebeurde steeds zonder dat daarvoor een financiële vergoeding aan de omroep werd gevraagd.

Voor de rechtstreekse uitzending van de wedstrijd België-Polen op 1 mei 1985 vroeg de KBVB nu aan de Poolse Televisie (TVP), die ook geïnteresseerd was, een uitkoopsom van 750.000 BF. Vervolgens werd aan de RTBF, die de onderhandelingen over de uitzending voerde, het voorstel gedaan tot uitwisseling met gesloten beurs: RTBF/BRT zou de heenwedstrijd in België kopen en TVP zou hetzelfde doen voor de terugwedstrijd op 12.9.1985.

RTBF heeft aanvaard de wedstrijd van 1 mei 1985 rechtstreeks uit te zenden en de gevraagde 750.000 BF te betalen, ongeacht de houding van de BRT, die tegen zulk een toegeving steeds voorbehoud gemaakt had.

De BRT heeft beslist de match niet rechtstreeks uit te zenden:

— omdat de omroep zich nu nog niet wenste te verbinden voor de uitkoopsom van de terugwedstrijd die pas op 12.9.1985 gespeeld wordt, en waarvan de waarde te gelegenertijd bepaald moet worden;

— omdat de gevraagde uitkoopsom (750.000 BF) veel groter is dan het bedrag dat de Griekse Televisie (ERT) aan de KBVB diende te betalen voor de rechtstreekse uitzending van België-Griekenland op 27.3.1985 (\pm 250.000 BF) terwijl de Poolse televisie (TVP) daarvoor slechts \pm 100.000 BF moest neertellen. Voor de rechtstreekse uitzending van Griekenland-België vroeg de Griekse voetbalbond aan BRT/RTBF \pm 130.000 BF.

Gewezen moet worden op het feit dat naast de uitkoopsom de omroepen telkens ook een reeks technische kosten hebben. Voor de wedstrijd Griekenland-België bedroegen die ongeveer 700.000 BF.

Vraag nr. 219
van 17 mei 1985
van de heer P. PEETERS

Bestuur voor Jeugdvorming — Gebrek aan materiaal voor zomerjeugdkampen

Ieder jaar worden vele Vlaamse jeugdbewegingen geconfronteerd met het nijpend tekort aan tenten en ander kampmateriaal van het Bestuur voor Jeugdvorming.

Door dit tekort worden de meeste jeugdbewegingen ofwel minder materiaal toegekend dan aangevraagd, of worden zelfs aanvragen geweigerd.

Aan Franstalige kant zou er daarentegen sedert de splitsing van de Nationale Dienst voor de Jeugd een overvloed aan materiaal bestaan.

Daarbij komt nog dat sedert de bezuinigen bij het leger jeugdgroepen wier aanvraag bij het BJV werd afgewezen ook daar niet meer terecht kunnen.

De toestand kan dus als zeer erg worden bestempeld.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Volgens welke verdeelsleutel het materiaal van de NDJ werd verdeeld tussen de twee (drie?) Gemeenschappen; was deze verdeling realistisch en eerlijk?
2. Hoeveel aanvragen van kampmateriaal voor zomerkampen in 1984 werden verminderd of geweigerd?
3. Waarom het nijpend tekort aan materiaal tot nog toe niet werd aangevuld, en wanneer dit zal gebeuren?
4. Of geen overeenkomst kan worden afgesloten met het Ministerie van Landsverdediging om het (tijdelijke?) tekort op te vullen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

1. In 1970 werd de hoeveelheid kampeermateriaal dat tot dan gezamenlijk werd beheerd door de Nationale Dienst voor de Jeugd (NDJ) en de Service Nationale de la Jeunesse (SNJ), verdeeld tussen beide diensten en dit volgens de verdeelsleutel 50/50.

Deze verdeling was realistisch en eerlijk omdat de aankoop van het materiaal in het verleden steeds volgens deze zelfde verdeelsleutel gedragen werd door de beide Ministeries van Nederlandse en Franse Cultuur (sinds de realisatie van de culturele autonomie) en vroeger door het unitaire Ministerie van Onderwijs.

2. Voor de zomerkampen in 1984 dienden 162 aanvragen uitgaande van jeugdgroepen geweigerd te worden omdat de beschikbare stock aan materiaal totaal verdeeld was. (In 1983 waren dit er 180). Daartegenover staat dat in dezelfde periode aan 1.063 jeugdgroepen wel kampeermateriaal kon toegestaan worden. (In 1983 waren dit er 962).

Voor hoeveel groepen een vermindering moest doorgevoerd worden kan moeilijk beantwoord worden.

Soms moet de dienst ingrijpen wanneer de aangevraagde hoeveelheid overdreven is, soms nemen de groepen zelf het initiatief om ofwel voorafgaandelijk, maar meestal bij de afhaling zelf, hun pakket te verminderen.

3. De Dienst Jeugdwerk tracht door jaarlijkse aankopen het tekort aan materiaal weg te werken.

Jammer genoeg zijn de kredieten de laatste jaren dermate gedaald dat hieraan niet meer kan gedacht worden. De aankopen van de laatste jaren volstaan niet meer om het buiten gebruik gestelde materiaal te vervangen.

Op de begrotingsvoorstellen voor 1986 heeft de Dienst Jeugdwerk een krediet voorgesteld om terug te kunnen starten met een geleidelijke wegwerking van de tekorten.

4. In het verleden (meer dan 10 jaar geleden) was er nog een afspraak met het Ministerie van Landsverdediging om tijdens de zomerperiode deze tekorten te kunnen opvullen met legermateriaal.

Interne reorganisaties en kredietbeperkingen binnen dit Ministerie hebben voor gevolg gehad dat deze regeling definitief afgebouwd werd.

Meerdere vruchteloze pogingen om met deze

vroegere afspraken opnieuw te kunnen starten, hebben er ons van overtuigd dat dit een definitief afgedane zaak is.

De Dienst Jeugdwerk opteert trouwens ook voor een betere en vluggere uitbouw van zijn uitleendienst met eigen materiaal.

**Vraag nr. 221
van 22 mei 1985
van de heer J. CAUDRON**

Verenigingen voor sportvormingswerk — Propaganda-toelagen

Verenigingen en bonden die zich, in het kader van de sport en de sportieve recreatie, bezig houden met vormingswerk, kunnen niet, zoals de landelijke erkende sportbonden beroep doen op subsidiëring voor hun werking. Zij vallen niet onder bepalingen van het Decreet van 2 maart 1977 (erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerde sportverenigingen).

Destijds werd de beslissing getroffen deze bonden en verenigingen die aan sportvormingswerk doen, te subsidiëren in afwachting dat een decreet zou worden goedgekeurd. Deze subsidiëring gebeurde met propagandatoelagen (KB van 24 april 1965).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke bonden en verenigingen uit hoofde van hun sportvormingswerk jaarlijks een propaganda-toelage krijgen?
2. Welk het bedrag is dat aan elk van deze bonden of verenigingen werd uitgekeerd tijdens de jaren 1980, 1981, 1982, 1983, 1984 en 1985?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder de betrokken gegevens geworden.

1. a. Mens en Beweging Antwerpen
b. Mens en Beweging West-Vlaanderen
c. Bond van Zweminrichtingen, Sport en Recreatiecentra
d. Vlaamse Volkssportcentrale
e. Westvlaamse Sportraad
f. Liberaal Overlegcentrum voor de Sport
g. Socialistische Centrale voor Sportbeleid
h. Vlaamse Bridgeliga
i. Vlaamse Damsportliga
j. Vlaamse Schaakfederatie.
2. Toegekende toelagen vanaf 1980

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
a.	1.500.000	1.500.000	1.500.000	1.500.000	1.350.000	1.350.000
b.	1.500.000	1.500.000	1.500.000	1.500.000	1.350.000	1.350.000
c.	500.000	580.000	645.000	5 16.000	387.000	258.000.
d.	—	2.000.000	1.500.000	1.200.000	900.000	900.000
e.	200.000	170.000	170.000	136.000	300.000	300.000
f.	—	—	50.000	50.000	50.000	50.000
g.	50.000	50.000	50.000	50.000	50.000	50.000
h.	600.000	600.000	465.000	372.000	279.000	186.000
i.	175.000	175.000	175.000	140.000	105.000	70.000
j.	150.000	150.000	50.000	50.000	50.000	50.000

Vraag nr. 223
van 24 mei 1985
van de heer M. OLIVIER

Premies, tegemoetkomingen aan privé-personen — Koppeling aan het inkomen

Kan de geachte Minister mij mededelen, voor de materies die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid ressorteren, welke de voordelen (premies, tegemoetkomingen, bijdragenverminderingen, hulpverlening) zijn die aan privé-personen, al of niet in gezinsverband, kunnen worden toegekend naar aanleiding van bepaalde feiten of toestanden? Als voorbeeld citeer ik de diverse premies in de huisvestingssector, de studietoelagen, de tegemoetkomingen en vormen van hulpverlening in het gezins- en bejaardenbeleid.

1. In welke mate worden deze voordelen afhankelijk gemaakt van het inkomen? Is er eventueel een modulering van het voordeel naargelang van het inkomen?
2. Zou gespecificeerd worden of het om een individueel of een gezinsinkomen gaat? Belastbaar of netto-inkomen, al of niet met inbegrip van vervangingsinkomens?
3. Worden de toegekende voordelen mede bepaald door de gezinsgrootte? Direct of indirect, nl. via een verhoging van het toegestane inkomen?
4. Welke instellingen zijn gelast met de uitkering of toekenning van deze voordelen, tegemoetkomingen en andere vormen van hulpverlening?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, zal een gezamenlijk antwoord verstrekken.

Vraag nr. 225
van 28 mei 1985
van de heer J. DE MOL

Melsbroek — Aanleg van een golfterrein

Bijna anderhalf jaar na de beslissing van de Gemeenschapsminister van Cultuur op 2 januari 1984 tot de voorlopige bescherming van het Floordambos te Melsbroek is de betekening van dit besluit aan de eigenaars nog steeds niet gebeurd. Ondertussen wordt dit natuurgebied steeds sterker bedreigd. De jongste plannen omvatten het aanleggen van een luxueus golfterrein van ongeveer zestig hectaren. Hierdoor zal het landelijk karakter omgevormd worden tot een artificieel recreatiegebied voor de meer begoeden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft u kennis van deze plannen?
2. In welk stadium verkeren de plannen voor de aanleg van een luxueus golfterrein?

3. Werd aan de Minister reeds advies gevraagd voor de aanleg van dit golfterrein? Zo ja, welk advies werd dan door de Minister verstrekt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 mei 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er is in verband met de vooruitzichten een golfterrein aan te leggen te Melsbroek een contact geweest tussen de opdrachtgever en het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.
2. Tot op heden werden geen plannen beschikbaar gesteld.
3. Het is dus voorbarig om nu reeds een standpunt hierover in te nemen.

Vraag nr. 226
van 28 mei 1985
van de heer J. DE MOL

Bescherming van het Floordambos — Betekening

Op 2 januari 1984 besliste u tot de voorlopige bescherming van het Floordambos te Melsbroek als landschap. Eén jaar later was de betekening van de bescherming van het Floordambos nog niet gebeurd omdat het Bestuur van Monumenten en Landschappen nog niet over de geverifieerde eigendomstitels van de betrokken percelen beschikte. Het bevoegde bestuur van het Ministerie van Financiën heeft ondertussen de vereiste eigendomstitels overgemaakt op 22 januari 1985, zodat niets nog de betekening van de bescherming in de weg staat.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom heeft de Provinciale Dienst voor Monumenten en Landschappen van Brabant de betekening nog niet uitgevoerd?
2. Het is onaanvaardbaar dat deze zaak maanden blijft aanslepen terwijl steeds meer en gewaagder plannen opgesteld worden om zowel het Floordambos als de omliggende landbouwgronden om te vormen tot **artificieel** recreatiegebied. Waarom onderneemt de Minister geen stappen om deze dringend noodzakelijke betekening zo snel mogelijk te doen uitvoeren? Is de Minister wel van plan deze betekening te laten uitvoeren vooraleer het Floordambos gedeeltelijk gesneuveld is onder de druk van allerlei plannenmakers?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 mei 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De betekening werd verzonden op 6 juni 1985.
2. Deze betekening kon niet vroeger verzonden worden omdat mijn diensten niet beschikten over de vereiste gegevens van het kadaster, de verificatie door de Registratie en de juiste adressen van de eigenaars.

Vraag nr. 231
van 31 mei 1985
van de heer E. DESUTTER

Europees Jaar van de Muziek — Subsidiëring

Op 16 januari laatstleden besliste de Vlaamse Executieve om 20 miljoen frank ter beschikking te stellen van de stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap voor het Europees Jaar van de Muziek.

Graag vernam ik hoe deze 20 miljoen frank zullen verdeeld worden over de 5 Vlaamse provincies.

Ongetwijfeld zal hierbij rekening gehouden worden met het feit dat het merendeel van onze landgenoten zich tijdens de zomermaanden aan de kust bevindt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat nog geen beslissing werd genomen nopens de verdeling van het krediet van twintig miljoen frank, ter beschikking gesteld voor steun aan activiteiten in het kader van het Europees Jaar van de Muziek.

Ik kan het geachte lid echter verzekeren dat geen enkele Vlaamse provincie zal worden vergeten bij de verdeling van dit krediet.

Vraag nr. 234
van 6 juni 1985
van de heer E. DESUTTER

Niet-openbare radio's — Erkenning

Bij decreet van 6 mei 1982 werd de Raad voor niet-openbare radio's opgericht en de erkenning mogelijk voor radio's die voldeden aan de gestelde voorwaarden.

Graag vernam ik hoeveel radio's een aanvraag tot erkenning indienden en hoeveel, 3 jaar later, een erkenning bekwamen.

Hoeveel en welke radio's werden aan de lijst van de Raad toegevoegd niettegenstaande het negatief advies van deze Raad.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen te verstrekken in verband met de erkenningen van niet-openbare radio's.

1. Aanvragen om erkenning :

— aantal erkenningsaanvragen per 15 november 1982, uiterste indieningsdatum gesteld bij ministerieel besluit van 15 oktober 1982 : 677;

— aantal laattijdig ingediende erkenningsaanvragen: 245.

2. Preadvies, verstrekt door de Raad van Niet-Openbare Radio's :

positief: 372
negatief: 305

In dit stadium heb ik beslist 60 niet-openbare radio's voor erkenning in aanmerking te nemen, ondanks negatief preadvies van de Raad.

Tevens werden nog 8 andere negatief geadviseerde radio's voorlopig voor erkenning in aanmerking genomen, m.n. :

Radio Vrij Moerbrugge te Oostkamp
Radio Tornado te Meulebeke
Radio De Molen te Wevelgem
Radio Wevelgemse Lokale Omroep
te Wevelgem
Radio Dolfijn te Zuienkerke
Radio Polderland te Sint-Laureins
Radio Forest te Hamme
Radio Atlantis te Halen

Naderhand heb ik beslist de 6 eerstgenoemde radio's niet te erkennen.

3. Definitieve adviezen en erkenningen

Rekening houdend met de technische gegevens op het stuk van frequentieverdeling, diende de Raad zich definitief uit te spreken over 425 erkenningsdossiers. In de verlopen tijdspanne tussen de stadia „preadvies” en „definitief advies” werden 15 VZW's ontbonden.

Tot op heden kregen 363 dossiers een positief advies, 2 dossiers zijn negatief beoordeeld en 60 dossiers zijn nog in beraad. Op basis van de uitgebrachte adviezen zijn reeds 298 niet-openbare radio's erkend.

Vraag nr. 236
van 10 juni 1985
van de heer F. PIOT

Opera-vertoning in de Munt en andere culturele manifestaties — Internationale uitstraling

In een recente uitzending van het radiomagazine Actueel (Avondeditie 30 april 1985) werd gehandeld over de mogelijkheden om aan de opera-vertoningen in de Munt en aan andere culturele manifestaties die in de nabije toekomst zullen plaats vinden te Brussel meer internationale uitstraling te verlenen dank zij het inleggen van speciale treinen tussen bijvoorbeeld Parijs en onze hoofdstad. (TEE-trein genaamd Compiègne uit Parijs, waarvan BRT-reporter Jef Lambrecht noteerde dat de reis zelf geënceneerd wordt in een muzikale sfeer, met „ wagons die luisteren naar namen van componisten” als Berlioz en Wagner).

Is het de Gemeenschapsminister mogelijk concrete resultaten mee te delen in verband met het daaruitvolgend accres van buitenlandse bezoekers aan de Brusselse Munt?

Worden er gelijkaardige initiatieven uitgewerkt ten behoeve van andere culturele centra dan Brussel?

Antwoord

Mag ik het geachte lid inzake deze vraag attenderen op het feit dat de Koninklijke Muntscouwburg een bi-communautaire instelling is die onder de bevoegdheid valt van beide Ministers van Onderwijs.

Vraag nr. 242
van 19 juni 1985
van de heer F. VAN STEENKISTE

Sector Samenlevingsopbouw — Financiële problemen

Tijdens een recent gehouden persconferentie werden door een vertegenwoordiger van VIBOSO zware beschuldigingen geuit aan het adres van de overheid i.v.m. de rampzalige financiële toestand in de sector Samenlevingsopbouw.

Verwezen werd naar de onvermijdelijke afdankingen en de loonachterstand in die sector.

Als belangrijkste oorzaken werden opgegeven, het uitblijven van een wettelijke basis voor het Samenlevingsopbouwwerk, en „geknoei met de begroting”.

Graag vernamen wij van de geachte Minister:

1. of deze beschuldigingen op een reële grond berusten?
2. Zo ja, welke maatregelen de geachte Minister overweegt om aan deze situatie een einde te stellen?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de sector samenlevingsopbouw geherstructureerd wordt op basis van een overeenkomst, met de sector afgesloten einde 1982. Deze herstructurering heb ik in de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad uitvoerig toegelicht, bij de begrotingsbesprekingen 1983, 1984 en 1985.

Tegenover de beschuldiging van het uitblijven van een wettelijke basis, kan ik enkel stellen dat:

- a. de Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw mij vrij recent een voorontwerp van decreet heeft overgemaakt.

Deze Raad beloofde mij spoedig de bijgaande memorie van toelichting te bezorgen.

Ik zal dan, op basis van dit voorontwerp, een tekst aan de Vlaamse Executieve voorleggen, het advies vragen van de Raad van State en uiteindelijk het ontwerp indienen bij de Vlaamse Raad;

- b. de nominatim-inschrijving van VIBOSO en de RISO's toch ook belangrijk is wat de zekerheid van betoelaging betreft.

De beschuldiging „geknoei met de begroting” kan volgens mij enkel geuit zijn door personen die ofwel van begrotingsmechanismen niets afweten, ofwel hiermee enkel als „zeer kordaat” wilden overkomen.

Ik heb altijd verklaard dat de herstructurering moet veilig gesteld worden. Als dit gebeurt, zijn er ook geen afdankingen en zal het probleem van de loonachterstand grotendeels opgelost zijn.

Dat is trouwens een van de achterliggende motiveringen bij de herstructurering; de sector is hiervan op de hoogte.

De begrotingsartikelen garanderen de maximale RISO's. In het bijblad zal ik de Vlaamse Raad even-

wel een herschikking voorstellen op basis van de reële behoeften van de RISO's; zodus afhankelijk van de timing van de pooling van de werkers.

De beschikbare kredieten zullen dan gaan naar een betoelaging van die projecten die niet wilden „poolen” binnen de RISO's.

De herstructurering is in een fase gekomen dat de projecten (de werkgevers in deze projecten) een keuze moeten maken. Werken met verschillende snelheden kan door sommigen misschien als noodzakelijk voorgesteld worden; administratief en begrotingstechnisch is dit niet zo gemakkelijk.

Samenvattend kan ik zeggen dat de herstructurering:

- a. niets bedreigend inhoudt (men kent ze en heeft ze aanvaard);
- b. de beste garantie is tegen afdankingen en loonachterstand.

Daarom zal ik de herstructurering ook niet in het gedrang brengen door te weinig kredieten te voorzien voor de RISO-vorming.

Vraag nr. 244
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Theaterbeleid — Vermenging van belangen

De Raad van Advies voor het Theaterbeleid is voor de helft samengesteld uit adviseurs die bindingen hebben met één of ander theater, hetzij als directeur, hetzij als lid van de Raad van Beheer.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het toeval dat juist de toneelgezelschappen die een vertegenwoordiger in de Raad van Advies hebben op zijn minst 10% meer subsidie krijgen dan vorig jaar, terwijl de andere toneelgezelschappen niet van deze subsidiestijging genieten? Bij deze gezelschappen die een „vertegenwoordiger” hebben in de Raad van Advies zijn er die vorig jaar met afschaffing bedreigd werden, die geen ander beleid gevoerd hebben, en toch gehonoreerd worden met een ruimere subsidietoelage. Hoe wordt deze gang van zaken door de Minister verklaard?
2. Is het vanzelfsprekend dat een lid van de Raad van Advies plots in de KNS gaat regisseren of is dit slechts één van de meest frappante voorbeelden van belangenvermenging?
3. Is het eveneens vanzelfsprekend dat een ander lid van de Raad van Advies zijn toneelstukken wil opgevoerd zien in de KVS, of is dit een ander jammerlijk voorbeeld van belangenvermenging?

Antwoord

Het komt mij voor dat het geachte lid geen kennis heeft van de tekst van het decreet houdende subsidie-regeling voor de Nederlandstalige toneelkunst zoals dat op 13 juni 1975 werd goedgekeurd.

Inderdaad voorziet Hoofdstuk III de oprichting van de door interpellant verdacht gemaakte Raad van Advies die volgens art. 9 moet bestaan uit deskundigen op gebied van toneelkunst en vertegenwoordigers van directeurs van theaters, artistiek personeel, onderwijsinstellingen voor toneelkunst en toneelautores. Het is dus niet te vermijden dat de hier opgeworpen relatie met een of ander theater, rechtstreeks of onrechtstreeks, de kop op steekt.

1. Het is daarbij zuiver toeval, en heeft niets met de onderhuidse beschuldigingen van interpellant te maken, wanneer bepaalde verhogingen werden toegekend.

Deze zijn alleen ontstaan uit de toepassing van de in Hoofdstuk II voorziene subsidieregeling. Dit jaar werd getracht de in art. 6, § 1, § 2 voorziene maximum percentages voor werkingstoelagen zo dicht mogelijk te benaderen. Deze toelagen die gevallen waren op 15 %, 18,75 % en 26,25 % werden opgetrokken tot respectievelijk 17,5 %, 22 % en 30% en berekend op het weddepakket voor 1983-84 i.p.v. dat van 1979-80 als tot dan gebruikelijk. Alle gezelschappen die geen voorbehoud of sanctie opliepen in de eindbeoordeling hebben van deze rekenregel kunnen genieten.

Wanneer vorig jaar een zgn. rode kaart zou zijn uitgereikt was dit, volgens de begeleidende nota aan de gezelschappen, in de hoop dat met overleg gewerkt zou worden aan een aanpassing van programmering en algemeen beleid. Dat dit enkele malen een gunstig resultaat had kan ons enkel verheugen. Daarbij heeft geen „vertegenwoordiger” in de RAT enige rol gespeeld of kunnen spelen. Het is een geschreven regel in de Raad dat bij bespreking van een „theater” de daarbij betrokken leden de vergadering verlaten zodat geen belangenvermenging ontstaat.

2. Dat een gezelschap als KNS beroep doet op een regisseur die ook lid zou zijn van de Raad is wettelijk noch deontologisch te vermijden, vermits het lidmaatschap van de RAT geen beroepsverbod betekent voor de leden. Verder speelt hier de hierboven geciteerde gedragsregel.
3. Voor toneelautores, lid van de Raad, geldt wat onder 2 werd gezegd.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 59
van 17 mei 1985
van de heer J. DE MOL

Waterdistributie — Betaling achterstal door nieuwe huurders

De rekeningen van het water moeten volgens de reglementen van alle distributiemaatschappijen door de huurder of de eigenaar betaald worden. Als deze last voor de huurder is, blijft de eigenaar borg voor de betaling. Als een huurder verdwijnt zonder achterstallige schulden te betalen, wordt hetzelfde principe toegepast, althans volgens de contractuele bepalingen

die opgenomen zijn in de overeenkomsten tussen de exploitant van het waterleidingsnet, de eigenaar en eventueel de bewoner van het betrokken pand.

In de praktijk verlopen de zaken soms anders. Als de eigenaar de openstaande rekening niet betaalt, is de nieuwe huurder verplicht te betalen om een onderbreking van de watervoorziening te voorkomen, hoewel hij helemaal niet aansprakelijk is voor de schulden van zijn voorganger.

Ik stelde hierover reeds een parlementaire vraag (nr. 52) waarop echter zeer onvolledig geantwoord werd. Daarom kreeg ik nu graag antwoord op volgende vragen.

1. Is het voor om het even welke distributiemaatschappij toegelaten de watervoorziening af te sluiten in het geval dat de niet betaalde rekeningen ten laste zijn van een vorige huurder of de eigenaar die het pand niet bewoont? Is het schorsen van de watervoorziening als sanctie bij wanbetaling niet steeds op persoonlijke naam geregeld door de contractuele bepalingen?
2. Kan de nieuwe huurder op één of andere wijze aansprakelijk gesteld worden voor de schulden van zijn voorganger?
3. Hoe kan in bovenvermeld geval, dat zich overall kan voordoen, de schuld afgewenteld worden op de eigenaar zonder dat de nieuwe huurder het slachtoffer kan worden van het niet betalen van de schuld door de eigenaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, de heer J. Lenssens.

Vraag nr. 64
van 31 mei 1985
van de heer J. VALKENIERS

Gemeenten — Belasting op tweede verblijven

De reden van de belasting op de tweede verblijven is het feit dat degene die het huis bewoont (in vele gevallen gaat het om huurders) geen belastingen betaalt voor bepaalde nutsvoorzieningen en infrastructuurwerken van de gemeente.

Het gaat dus niet om een weeldetaks.

Waarom geeft u dan opdracht de eigenaars de belasting te doen betalen, wanneer de huurders zich niet laten inschrijven in de gemeente?

Antwoord

Het geachte lid vergist zich als hij ervan uitgaat dat de belasting op de tweede verblijven geen zogenaamde „weeldebasting” is, maar wel een belasting die door de belastingplichtige verschuldigd is omdat hij geen belasting betaalt voor bepaalde nutsvoorzieningen en infrastructuurwerken.

In mijn omzendbrief van 2 mei 1984, waarbij vroegere onderrichtingen inzake deze belasting werden opgeheven, wordt inderdaad duidelijk gesteld dat de belasting op de tweede verblijven een weeldebelasting is die door de eigenaars verschuldigd is. Door deze regeling wordt een vlotte invordering van de belasting bevorderd. Door de belasting in alle gevallen ten laste van de eigenaar te leggen wordt elke twijfel inzake de aanduiding van de belastingplichtige immers vermeden.

Overigens wijs ik er op dat het feit dat de belasting ten laste van de eigenaars wordt gelegd, niet nieuw is. Ook vóór mijn onderrichtingen van 2 mei 1984 was het de gemeenten toegelaten om, met het oog op een vlotte invordering, de belasting ten laste van de eigenaars te leggen.

Vraag nr. 65
van 31 mei 1985
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Wet betreffende de onbevaarbare waterlopen — Interpretatie begrip „bedding”

De wet van 28 december 1967, betreffende de onbevaarbare waterlopen doet geen uitspraak over hetgeen men onder „bedding” moet verstaan,

Wat nog meer verwarrend voorkomt, is dat de bedding wordt aanzien als zijnde toebehorende aan de Staat, provincie of gemeente en dit afhankelijk van welke categorie ze toebehoren. Daarbij komt nog de moeilijkheid dat een waterloop in verloop van tijd van categorie kan veranderen, waardoor dus zijn bedding van eigenaar zou veranderen.

Het is evident dat deze problematiek niet nieuw is, maar vandaag actueel door het feit dat, voor zover mijn informatie correct is, er projecten zijn om deze wet te wijzigen en aangepaste plannen te maken.

Niet alleen juridisch, maar ook technisch dienen de nieuwe plannen derwijze uitgevoerd dat onder andere de begrenzing, het eigendomsrecht uniform is en niet meer verschillend wordt geïnterpreteerd en toegepast, afhankelijk van provinciebestuur tot provinciebestuur.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij de bedoeling heeft concreet deze problematiek aan te pakken, en zo ja, wie of wat zal betrokken worden bij de praktische uitvoering ervan.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ik kan slechts mededelen dat ik inzake onbevaarbare waterlopen geen bevoegdheid heb. Voor de informatie van het geachte lid kan, voor zover nodig, nog gemeld worden dat het decreet van 21 april 1983 van de Vlaamse Raad houdende **ruiming** van onbevaarbare waterlopen (BS 15.7.1983) de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen heeft aangevuld.

Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Vraag nr. 70
van 10 juni 1985
van de heer J. SOMERS

Gemeenten van het arrondissement Mechelen — Achterstallige bijdrage van de Staat

Graag zouden wij volgende informatie willen bekomen en dit van alle gemeenten van het arrondissement Mechelen.

1. De juiste achterstand van de Staat ten opzichte van de gemeenten inzake het betalen van het aandeel van : a) de onroerende voorheffing; b) de personenbelasting en dit telkens per 31 december 1982 en per 31 december 1984?
2. Hoeveel aanvragen voor een gewaarborgd inkomen kwamen er toe bij het OCMW van vermelde gemeenten telkens voor de jaren '82, '83 en '84; hoeveel werden er toegekend; welk was het totaal bedrag dat hieraan jaarlijks werd uitgegeven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De inning en de doorbetaling aan de gemeenten van de opbrengst van de opcentiemen op de onroerende voorheffing en van de aanvullende belasting op de personenbelasting, behoren tot de bevoegdheid van de Minister van Financiën.
2. De aanvragen bij het OCMW omtrent het gewaarborgd inkomen behoren tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 150
van 6 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Papierfabriek te Blaasveld- Willebroek — Bezinkingsbekken

Sinds een aantal jaren gebruikt een papierfabriek in het landschappelijk waardevol bosgebied „Het Borek” te Blaasveld-Willebroek, dat als zodanig wettelijk is erkend, een open bezinkingsbekken voor zwaar milieubelastend afvalwater. Een houtverwerkingsbedrijf maakt hier eveneens gebruik van. Op deze wijze bereikt men jaarlijks circa 600.000 inwoner-equivalenten. Voor de aanleg van die bekkens is ondermeer gipsafval gestort. Na bezinking wordt het afvalwater rechtstreeks in de Rupel geloosd en het bezinkingslib wordt ter plaatste opengespreid.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Mij wordt medegedeeld dat de hele installatie van het begin af onwettig is ingeplant en werkt. Er zou nooit een bouwvergunning afgegeven zijn. Is dit juist?

2. Werd het reliëf van de bodem aldaar aanzienlijk gewijzigd? Zo ja, wanneer en door wie werd hiervoor vergunning afgegeven?
3. Werd voor deze bouwovertreding ooit een regularisatie aangevraagd? Zo ja, wat was het besluit van de onderscheiden overheidsinstantie?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Na onderzoek, heb ik de eer het geachte lid het volgende te laten weten.

1. Drie bezinkingsputten werden reeds aangelegd bij de stichting van bedoelde firma in 1880. Hiervoor was duidelijk geen bouwvergunning nodig.

Twee andere putten werden aangelegd, na goedkeuring van alle betrokken instanties, ten tijde dat het recreatieproject „Hazewinkel” van BLOSO werd aangelegd.

Hiervoor werd een bouwvergunning afgegeven op 13 februari 1973.

2. De wijziging van het reliëf aldaar varieert van 0,10 m tot 0,50 m, wat als niet aanzienlijk kan beschouwd worden.
3. Door bedoelde firma werd een regularisatieaanvraag tot wijzigen van het reliëf, betreffende het inrichten van een stortplaats, aangevraagd en door het College van Burgemeester en Schepenen vergund op 3 april 1984.

Volgens bijkomende inlichtingen kan ik u nog meedelen dat voor het slibafval en de zuivering van de afvalwaters een nieuwe fabriek is gepland, in samenspraak met de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, die vermoedelijk operationeel wordt het eerste kwartaal van 1987.

Deze aangelegenheid valt onder de bevoegdheid van mijn Collega, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

**Vraag nr. 151
van 6 juni 1985
van 'de heer F. GEYSELINGS**

Natuurgebied „Blommerschot” en wijk „Salphen” te Malle — Bouwaanvragen

In „Het Nieuwsblad” van 28 mei 1985 stelt de milieuvereniging „Red de Voorkempen” dat ernstige overtredingen dreigen te gebeuren wanneer de overheid bepaalde bouwaanvragen zou goedkeuren die volkomen in strijd zouden zijn met de bepalingen van ruimtelijke ordening.

Het gaat hier om twee bouwaanvragen die respectievelijk ingediend werden bij de gemeentebesturen van Brecht en Zandhoven. Tevens zouden er twee aanvragen zijn ingediend tot ingrijpende veranderingen aan het gewestplan. De ene aanvraag beoogt het wijzigen van ongeveer 35 ha bosgebied in agrarisch ge-

bied terwijl de tweede aanvraag is gericht op het verkrijgen van toestemming om ca. 10 ha „over te schakelen” van agrarisch gebied naar bosgebied.

Het eerste geval betreft het natuurgebied „Blommerschot” te Malle en het tweede geval heeft betrekking op de wijk „Salphen” te Malle. Voor „Salphen” en „Blommerschot” werd reeds in juni 1982 in een persmededeling, uitgaande van het Kabinet van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, vermeld dat in die streken „het afleveren van bouwvergunningen tot het aanleggen van een weekendverblijfpark of andere constructies totaal onmogelijk is”.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Is het Kabinet van de Minister op de hoogte van genoemde aanvragen? Welke maatregelen zal hij treffen opdat zijn stellingname, vertolkt in de persmededeling van juni 1982, zou geëerbiedigd worden?
2. Wat zal hij desbetreffend ondernemen om de bestemming van het gewestplan Turnhout te behouden en te laten respecteren?
3. Er wordt gevreesd dat het „mini-decreet” in deze gevallen zal misbruikt worden? Is de Minister het hiermee eens?

Antwoord

In verband met bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De twee bouwaanvragen waarvan sprake (Zandhoven en Bracht), hebben niets te maken met mijn stellingname, vertolkt in de persmededeling van juni 1982.

Eveneens heeft dit niets te maken met de procedure die in voorbereiding is aangaande de plannen van aanleg „Salphen” en „Blommerschot” van de gemeente Malle.

Ten tijde van de persmededeling werd mijn aandacht gevestigd op een verkoop van bosgrond, waartoe de streek „Salphen en Blommerschot” behoren. Ik heb toen gebeurlijke kopers willen verwittigen van de geldende stedenbouwkundige voorschriften en de wet op de stedenbouw.

Deze verkoop van gronden heeft absoluut niets te maken met de huidige procedure van de plannen van aanleg tot wijziging van het gewestplan.

2. Het is mij bekend dat door de gemeente Malle een voorbereidend onderzoek gebeurt tot het opstellen van Bijzondere Plannen van Aanleg. Voor zover bekend hebben deze plannen tot doel **boszones** te wijzigen in landbouw en landbouwzones te wijzigen in bosgebied, dit in afwijking van de voorzieningen in het gewestplan.

Het effectief gebruik van bedoelde gronden is landbouw of bosgebied, naargelang bedoelde gronden en de aanlegplannen zullen een meer aangepaste omschrijving geven van de planologische bestemmingen, wat volgens artikel 16 van de wet op de stedenbouw steeds mogelijk is.

Aangezien de officiële procedure van deze BPA's nog moet aanvangen, (gemeenteraadsbeslissing,

openbaar onderzoek en raadpleging van betrokken diensten), is het voorbarig om hierover reeds een standpunt in te nemen.

De wettelijke procedure dient allereerst verder afgewerkt te worden.

3. Aangaande bedoelde bouwaanvragen waarvoor de toepassing van het mini-decreet wordt gevraagd, kan ik u meedelen dat de aanvraag van Brecht werd geweigerd.

De aanvraag van Zandhoven is momenteel nog in onderzoek bij de dienst van stedenbouw en kortelings kan hierover een gemotiveerd standpunt worden verwacht.

Vraag nr. 152
van 6 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Gewestplannen — Schadeclaims

Ik lees dat de schadeclaims die op dit ogenblik bij de rechtbanken ingediend werden, in verband met de gewestplannen, tussen de 11 en 15 miljard frank zouden bedragen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe hoog liggen in geldelijke termen uitgedrukt, op dit ogenblik de schadeclaims voortvloeiende uit de gewestplannen?
2. Wat doet de Vlaamse Executieve om aan deze schadeëis het hoofd te kunnen bieden? Wat is de stand van zaken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat op datum van 1 februari 1985 voor een bedrag van fl. 110.707.459 F aan schadeclaims werden gevorderd via de bevoegde rechtbanken.

Hoewel het hier enkel de optelsom van de in de dagvaardingen gevorderde vergoedingen betreft en het dus helemaal niet zeker is dat alle eisen ingewilligd zullen worden, valt toch te verwachten dat het Vlaamse Gewest een belangrijke financiële inspanning zal moeten doen om de gegrond bevonden vorderingen te vergoeden. Teneinde hiervoor over de nodige middelen te kunnen beschikken, heeft de Vlaamse Executieve deze aangelegenheid aanhangig gemaakt bij het Overlegcomité Regering-Executieven.

Vraag nr. 153
van 7 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Ruilverkavelingsgebied van Meerdonk — Herverkaveling

Volgens ABLLO, het Actiecomité ter Beveiliging van het Leefmilieu op de Linkeroever, wil het ruilverkavelingscomité de ecologisch waardevolle terreinen te Meerdonk niet herverkavelen en het vooropgesteld

natuurreservaat van 45 ha niet aankopen. Daarbij gaat het ruilverkavelingscomité volledig voorbij aan de ecologische studie uitgevoerd door de Rijksuniversiteit van Gent.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de Minister van plan om het krekenservaat te redden door het aan te kopen en het statuut van natuurreservaat te verlenen?
2. Heeft het ruilverkavelingscomité het verplichte landschapsplan opgemaakt?
3. Het RVK-comité wil de beperkte aankoop van 45 ha strikt natuurreservaat niet financieren omdat de ruilverkaveling nu al duur genoeg is. Hoeveel zou deze aankoop kosten? Hoeveel kost de totale ruilverkaveling van het gebied?
4. Wat is de inbreng van de overheid in deze kosten? Wat is de kostprijs van de wegen? Hoeveel wordt gependeed aan de waterhuishouding?
5. Hoeveel ha wordt door het landschapsplan gevrijwaard van ruilverkaveling? Hoeveel betekent dit tegen het totale ruilverkavelingsgebied?
6. Hoe liggen de door het landschapsplan gevrijwaarde delen verspreid over het ruilverkavelingsgebied?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Het is mij niet bekend wat het geachte lid precies bedoelt met het „krekenservaat”. Binnen de ruilverkaveling Meerdonk zijn meerdere reservaat- en natuurgebieden gelegen in en nabij de Grote Geule.

Er werden mij door de betrokkenen geen voorstellen overgemaakt in verband met de eventuele verwerving van één dezer gebieden, zodat tot op heden geen onderzoek is ingesteld naar de opportuniteit ervan.

In ieder geval wordt de aanwerving van één dezer gebieden op korte termijn niet overwogen.

2. Ja.
3. Het behoort niet tot de bevoegdheid van een ruilverkavelingscomité om natuurreservaten noch andere gebieden aan te kopen of te financieren. Aangezien het niet duidelijk is welk gebied het geachte lid bedoelt kan onmogelijk een raming opgegeven worden van een gebeurlijke aankoop. De ruilverkaveling Meerdonk kost tot op heden circa 83 miljoen frank.
4. Aangezien de ruilverkaveling Meerdonk voldeed aan de voorwaarden van EEG- Richtlijn 159 werd de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bepaald op 80%. Het landschapsplan valt volledig ten laste van het Vlaamse Gewest. De wegen kosten circa 51 miljoen frank en de waterbeheersingswerken 31 miljoen frank. Voor het landschapsplan werd ongeveer 1 miljoen frank uitgegeven.
5. en 6. Hier is niet duidelijk wat het geachte lid bedoelt met „vrijwaren van ruilverkaveling”. Het

landschapsplan wordt opgemaakt opdat men over de nodige landschappelijke gegevens en inzichten zou beschikken als begeleiding bij het ontwerpen van de cultuurtechnische werken. Hierdoor is een gedifferentieerde aanpak mogelijk, telkens wanneer dit aangewezen is.

Vraag nr. 154
van 10 juni 1985
van de heer D. VERVAET

Belgische Rondo NV te Sint-Pieters-Leeuw — Bouwvergunningaanvraag

De bewoners van de Schockaert- en Van Cotthemstraat te Sint-Pieters-Leeuw protesteren tegen de uitbreiding van de firma „NV Belgische Rondo” in de Van Cotthemstraat. Dit bedrijf verwerkt en stapelt brandbare producten.

Zij staven hun protest met verschillende redenen.

- Een te kleine bufferzone tussen het bedrijf en de woonhuizen houdt het gevaar in dat bij brand de hele woonwijk kan vernietigd worden. Elf jaar geleden was er reeds een zware brand die het hele bedrijf in de as legde.
- De grote geluidshinder en milieuverontreiniging door het wagenpark van de firma.
- De vermindering van de esthetische waarde van de woonwijk.
- De nabije aanwezigheid van een groot speelplein en van de Rijksmiddelbare school.

Kan de geachte Minister een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Werd er reeds een bouwvergunningaanvraag ingediend voor de uitbreiding van de „NV Belgische Rondo”?
2. Zo ja, wanneer?
3. Zal u de bovengenoemde redenen onderzoeken en op basis daarvan de bouwvergunning weigeren?

Antwoord

Daar deze zaak betrekking heeft op een particulier geval, wordt rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord.

Vraag nr. 155
van 12 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Wegbermbesluit — Controle op de naleving

Het wegbermbesluit van de Vlaamse Executieve, dat sinds 1 januari 1985 kracht van wet kreeg, bepaalt dat omwille van het natuurbehoud er geen sproeistoffen meer mogen aangewend worden op de bermen langs wegen, spoorwegen, waterlopen, enz. Verder mag slechts vanaf 15 juni 1985 een aanvang genomen worden met het maaien van de bermen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wordt het wegbermbesluit goed opgevolgd?
Zo ja, aan de hand van welke gegevens komt u tot deze vaststelling? In ontkennend geval, welke maatregelen voorziet u?
2. Hoeveel klachten bereikten uw kabinet sinds 1 januari 1985 tot heden in verband met het niet-naleven van het wegbermbesluit?
3. De NMBS alsook het Ministerie van Openbare Werken zou op diverse plaatsen bermen met herbiciden besproeid hebben. Is u hiervan op de hoogte? Wat zult u ondernemen om deze overtredingen in de toekomst te vermijden?

Antwoord

1. Ik kan het geachte lid mededelen dat, rekening houdend met het feit dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen een gans nieuwe reglementaire materie behandelt, de opvolging door de betrokken rechtspersonen goed te noemen is.

Uiteraard werden een aantal klachten ontvangen en werden een aantal gevallen van niet-naleving vastgesteld.

Mijn diensten hebben een eerste dienstnota over het toezicht opgesteld en gaan aan de hand van de vaststellingen van de buitendiensten na welke wijzigingen eventueel dienen te worden overwogen.

Ook wordt een meer algemene omzendbrief voorbereid, waarin ook praktische informatie ten behoeve van de betrokken besturen wordt gegeven.

2. Sinds 1 januari 1985 ontving de bevoegde dienst negen geschreven en een tiental telefonische klachten met betrekking tot de toepassing van het besluit. Anderzijds, ontving de dienst een vijftal brieven met vragen of bezwaren ten aanzien van het besluit evenals een drietal telefonische oproepen.
3. Vanuit het Ministerie van Openbare Werken werd een brief ontvangen in verband met de toepassing van het besluit langs autowegen en bevaarbare waterlopen. Ter zake werd contact genomen met dit departement.

Uit mondelinge contacten met de diensten van de NMBS bleek dat de controlediensten van deze maatschappij de uitvoeringsdiensten reeds vroeger hadden gevraagd de nodige voorzichtigheid bij het aanwenden van biociden in acht te nemen.

Vraag nr. 156
van 12 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Zeebrugge — Aanleggen van diepwaterkaai

Er bestaan plannen om in Zeebrugge een diepwaterkaai aan te leggen. Men wil aldaar een nieuwe indus-

triële groeipool maken door het stimuleren van vervuulende basisindustrie in de metaal- en chemische sector.

De uitbouw van een diepwaterkaai met aanvoer van massagoederen (allerhande grondstoffen) wordt door belanghebbende doorgedrukt en vormt de eerste stap naar een ecologische ramp voor die streek.

Kan de Minister mij het volgende meedelen?

1. Of hij in dit verband enige kennis heeft of om advies werd gevraagd inzake de concretisering van deze plannen? Hebben zulke ministeriële contacten voor andere projecten plaatsgevonden? Zo ja, wanneer en voor welke projecten?
2. Wat zal de Vlaamse Executieve ondernemen bij eventuele goedkeuring en uitwerking van deze plannen tegen milieuvervuilende bedrijven?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 12 juni 1985 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. ik geen kennis heb of om advies werd gevraagd inzake concretisering van de plannen inzake de aanleg van een diepwaterkaai of andere projecten.
2. De haven van Zeebrugge volgens het gewestplan Brugge-Oostkust, goedgekeurd bij KB van 7.4.1977 niet gelegen is in een zone voor vervuulende industrieën doch in een zone voor milieubelastende industrieën.

Volgens art. 8.2.1.2. zijn gebieden voor milieubelastende industrieën bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd.

Vraag nr. 157
van 12 juni 1985
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Toepassing art. 67, § 2 van de wet van 29 maart 1962 — Juridische aansprakelijkheid tussenpersonen

De wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw met wijzigingen regelt in art. 56 en volgende, de wijze tot het bekomen van een verkavelingsvergunning. Bij de verdeling van de gronden dient de verlijder der authentieke akte het gemeentebestuur en de gemachtigde ambtenaar, conform art. 56, § 2 in te lichten.

Het is mij bekend dat in de omgeving van Wachtebeke en Moerbeke-Waas landbouw-, weide- en bosgronden worden opgekocht, verdeeld en te koop worden aangeboden aan stedelingen van Sint-Niklaas, Antwerpen en Gent.

Kopers worden niet of foutief ingelicht over de aanwendingsmogelijkheden van hun perceel. Bij het op-

richten van enige constructie kunnen zij in toepassing van de wet geverbaliseerd worden.

Heeft de geachte Gemeenschapsminister de bedoeling in te gaan tegen deze verkapte vorm van verkaveling, waarvan de hierboven geschetste toestand louter als voorbeeld werd aangehaald?

Zo ja, kan er niet gezocht worden naar een mogelijkheid waarbij tussenpersonen ook juridisch verantwoordelijk worden gesteld bij dergelijke af te keuren praktijken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de in zijn vraag gestelde problematiek i.v.m. het te koop aanbieden van perceeltjes bos- en weidegronden mij niet onbekend is.

Vooreerst wil ik er op wijzen dat de opmerkingen van het college en de gemachtigde ambtenaar i.v.m. de voorgenomen verdeling conform de huidige wet op de stedenbouw in de akte moeten vermeld worden.

Daarnaast is in de huidige wet voorzien dat ook in de onderhandse akte, waarin die verrichtingen worden vastgelegd, de verklaring moet worden opgenomen dat op dergelijke percelen niet mag worden gebouwd zolang de bouwvergunning niet is verkregen.

Bovendien voorziet art. 65, § 4 van de huidige wet dat de rechtbank op vordering van de kopers de titel van eigendomsverkrijging op kosten van de veroordeelde kan vernietigen onverminderd het recht om vergoeding van schade te eisen van de schuldenaar.

Om de door u genoemde praktijken nog beter te kunnen in de hand houden, heb ik bovendien in het ontwerp-decreet op de ruimtelijke ordening dat door mij bij de Vlaamse Executieve werd ingeleid, een artikel opgenomen dat dergelijke verdelingen vergunningsplichtig maakt.

Vraag nr. 158
van 12 juni 1985
van de heer P. PEETERS

Kledingfonds Waters en Bossen — Oprichting in de Vlaamse Gemeenschap

Ingevolge de staatshervorming van 1980, waarbij het beheer van waters en bossen werd gefederaliseerd, werd het Nationaal Kledingfonds van Waters en Bossen opgeheven.

Totnogtoe werd echter geen analoge dienst opgericht in de Vlaamse Gemeenschap. De boswachters beginnen dan ook stilaan moeilijkheden te ondervinden wanneer zij hun versleten of beschadigde uitrusting, of delen ervan, moeten vervangen.

Kan de geachte Minister mededelen waarom totnogtoe geen kledingfonds werd opgericht in de Vlaamse Gemeenschap?

Zou de Minister kunnen mededelen wanneer dit zal gebeuren, en hoe de boswachters intussen in de vervanging van hun uitrusting moeten voorzien?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve sedert het begrotingsjaar 1984 specifieke kredieten heeft uitgetrokken, als bijdrage in de kosten van kleding van de personeelsleden welke zijn gehouden tot het dragen van een uniform.

Deze kredieten zijn in alle opzichten vergelijkbaar met het vroegere kledingfonds.

Zo werd voor het begrotingsjaar 1985 op de post 12.30, Sectie 77, Titel 1 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een krediet van 2,7 miljoen frank goedgekeurd door de Vlaamse Raad.

Dit bedrag is derhalve terbeschikking van de dienst Groenbeheer van mijn departement, waardoor deze bij machte moet zijn in de nodige vervangingen van uitrusting te voorzien.

Nog nodige praktische schikkingen worden thans getroffen tussen de dienst Groenbeheer en de Algemene Administratieve diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Naar ik verhoop kan dit binnen de eerstvolgende weken afgerond worden.

**Vraag nr. 159
van 13 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS**

Melselepolder — Uitbatingsvergunning voor glas- en containerafval

Tegen de wil in van OVAM, de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen en het Bestuur van de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening, heeft de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs een uitbatingsvergunning afgegeven voor het uitbaten van een overslagplaats van selectief ingezameld afvalglas en containerafval, een opslagplaats voor steengruis en een stelplaats voor containers te Beveren, meer bepaald in de Melselepolder.

Het bestuur van Stedebouw verklaart dat het uitbaten van deze inrichting op genoemde plaats strijdig is met de bestemming van dit gebied, toebedeeld door het gewestplan.

Kan de Minister mij *antwoorden op de volgende vragen?

1. Is u van deze gewestplanafwijking op de hoogte en zo ja, wat was uw tussenkost om dit te verhinderen?
2. Is u nog van plan u tegen deze beslissing te verzetten? Eventueel, waarom niet?
3. Welke rechtszekerheid biedt een gewestplan nog als voor om het even welke ingreep geen rekening wordt gehouden met de geest en de letter van deze wet?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de uitbatingsvergunning betrekking heeft op een tijdelijke vergunning voor een duurtijd van één jaar.

De exploitatie is weliswaar gelegen in het agrarisch gebied van het gewestplan, maar de hoofdbestemming van het gebied wordt niet in het gedrang gebracht, gelet op het tijdelijk karakter van de exploitatie.

Het ongunstig advies van OVAM had geen betrekking op de lokalisatie maar wel op de voorwaarden van de exploitatie.

2. Het behandelen van beroepen inzake vergunningsaanvragen betreffende gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

De sector Ruimtelijke Ordening vervult bij de behandeling van dergelijke aanvragen enkel een adviserende rol.

3. De vergunningsplichtige werken in het kader van de Stedebouwwet zijn vastgelegd in art. 44 van de wet van 29.3.1962 en art. 78 en 79 van het decreet dd. 28 juni 1984.

Bedoelde werken vallen niet onder voornoemde wettelijke bepalingen.

**Vraag nr. 161
van 19 juni 1985
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE**

Wet betreffende de onbevaarbare waterlopen — Interpretatie begrip „bedding”

De wet van 28 december 1967, betreffende de onbevaarbare waterlopen doet geen uitspraak over hetgeen men onder „bedding” moet verstaan.

Wat nog meer verwarrend voorkomt, is dat de bedding wordt aanzien als zijnde toebehorende aan de Staat, provincie of gemeente en dit afhankelijk van welke categorie ze toebehoren. Daarbij komt nog de moeilijkheid dat een waterloop in verloop van tijd van categorie kan veranderen, waardoor dus zijn bedding van eigenaar zou veranderen.

Het is evident dat deze problematiek niet nieuw is, maar vandaag actueel door het feit dat, voor zover mijn informatie correct is, er projecten zijn om deze wet te wijzigen en aangepaste plannen te maken.

Niet alleen juridisch, maar ook technisch dienen de nieuwe plannen derwijze uitgevoerd dat onder andere de begrenzing, het eigendomsrecht uniform is en niet meer verschillend wordt geïnterpreteerd en toegepast, afhankelijk van provinciebestuur tot provinciebestuur.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij de bedoeling heeft concreet deze problematiek aan te pakken, en zo ja, wie of wat zal betrokken worden bij de praktische uitvoering ervan.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat hetgeen onder „bedding” van een onbevaarbare waterloop wordt

verstaan, de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen geen uitspraak doet.

Over de inhoud van het begrip „bedding” van een onbevaarbare waterloop werd op 27 december 1968 door de heer Volksvertegenwoordiger De Facq een vraag gesteld (vraag nr. 7 bis, Vragen en Antwoorden — Kamer van Volksvertegenwoordigers, Zitting 1968-1969, p. 390) waarop de Minister van Landbouw antwoordde dat de bedding van een onbevaarbare waterloop samengesteld is uit de bodem en het gedeelte van de oevers gelegen beneden de hoogste grens die bereikt wordt door het stromend water zonder te overstromen.

Deze begripsinhoud, waarmee ik mij aansluit, is in overeenstemming met hetgeen in de rechtsliteratuur daaromtrent algemeen aanvaard wordt.

Ik meen dat de tekst van artikel 16 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen over de eigendomsproblematiek van de bedding van de onbevaarbare waterloop duidelijk is : de bedding van een onbevaarbare waterloop wordt geacht toe te behoren aan het Rijk (het Vlaamse Gewest), aan de provincie die belast is met de ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken of aan de gemeente, naar gelang het een waterloop van eerste, van de tweede of van de derde categorie betreft.

Verder is het mij niet duidelijk welke aan te passen plannen het geachte lid bedoelt in de derde en vierde alinea van zijn vraag.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 40
van 18 juni 1985
van mevrouw M. SMET

Sociale woningbouw via de NMH — Privé-investeerders

Indertijd werd beslist dat de Vlaamse Executieve privé-investeerders zou aantrekken om de sociale woningbouw via de NMH verder mogelijk te maken.

Mag ik de Minister verzoeken me volgende gegevens te verstrekken?

1. Welke privé-investeerders heeft men op het oog?
2. Welke initiatieven werden reeds genomen om privé-investeerders aan te trekken?
3. Wat zijn de resultaten van de stappen die tot nu toe gezet werden?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Alleen bona-fide investeerders worden gecontacteerd: dit wil zeggen personen of maatschappijen waarvan de integriteit en de financiële betrouwbaarheid binnen het rechtsbestel als betrouwbaar worden beschouwd.

Bij voorbeeld : verzekeringsmaatschappijen, holding van banken, privé-instellingen, financiële fondsen.

2. Er waren tot nu toe vele betrouwbare bona-fide investeringscontacten op het hoogste niveau.
3. Onderhandelingen worden gevoerd met kandidaten om de meest gunstige formules te vinden die een budgettair en economisch voordeel aan het Gewest verstrekken.

Concrete resultaten worden in de komende maanden verwacht.

Vraag nr. 41
van 18 juni 1985
van de heer P. MATTHYS

Sociale woningbouw — Verhoging BTW

Kunt u mij inlichten op welke manier de Sociale Bouwmaatschappijen — bij verkoop van hun woningen dienen te werk te gaan in navolgend geval.

Momenteel zijn bepaalde woonerven in opbouw.

Indien de verkoopakte van deze woningen niet meer zou kunnen verleden worden voor de notaris, stellen wij ons de vraag op welke basis de BTW zal dienen verrekend te worden aan de nieuwe eigenaars.

Graag ontvang ik hierover nadere inlichtingen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de BTW niet onder mijn bevoegdheid ressorteert, maar wel onder deze van de Minister van Financiën.

De verkoop van sociale woningen en de toe te passen BTW blijft afhankelijk van de beslissing ter zake door de heer Minister van Financiën. De eventuele recuperatie van de BTW voor sociale woningen vanaf 1986 zal dienen beslist te worden door de in 1986 in functie zijnde Vlaamse Executieve.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 204
van 30 april 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum — Maatregelen tegen illegale uitbreiding

Ik word ervan in kennis gesteld dat Phillips Petroleum sinds enkele maanden een illegale uitbreiding heeft doorgevoerd.

Mag ik van de Minister vernemen of deze geruchten hem bekend zijn?

Zo ja, wat zal hij tegen deze onwettelijkheid ondernemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er op te wijzen dat inderdaad enige weken geleden door een plaatselijke vereniging de mening werd geuit dat Phillips Petroleum enige maanden geleden een illegale uitbreiding zou doorgevoerd hebben door het bijplaatsen van een tank voor ethylmercaptanen.

Door het bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd hierover een uitgebreid onderzoek ingesteld.

Hierbij werd vastgesteld dat in juni 1983 één ethylmercaptanentank bijgeplaatst werd, waarbij evenwel de totale bruikbare inhoud van alle aanwezige tanks, dienstig voor het opslagen van mercaptanen, minder is gebleven dan de totale vergunde hoeveelheid. Overeenkomstig de voorschriften van artikel 14 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming is een uitbreiding van een vergunninghoudende inrichting slechts vergunningsplichtig, wanneer de uitbreiding de toepassing van een nieuwe rubriek op de lijst van de vergunningsplichtige ondernemingen tot gevolg heeft of van die aard is dat de aan deze ondernemingen eigen zijnde gevaren, ongezondheid of hinderlijkheid er door verergerd worden. Op basis van deze criteria is hier geen sprake van een illegale uitbreiding.

Vraag nr. 205
van 30 april 1985
van de heer J. DE MOL

Installatie Technische Maascommissie — Resultaten overleg inzake grensoverschrijdende verontreiniging en kostprijs

Gezien het toenemend belang van de Maas als bron van drinkwatervoorziening is het dringend noodzakelijk dat er maatregelen komen tegen grensoverschrijdende verontreiniging. In oktober 1983 werd daartoe de Technische Maascommissie in het leven geroepen, waarin België en Nederland overleg voeren over de verontreiniging van het Maaswater.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke resultaten heeft het overleg binnen de Technische Maascommissie reeds opgebracht?
2. Nederland heeft voor de reiniging van het **Maaswater** reeds 5,4 miljard Belgische frank uitgegeven. Welke uitgaven werden hier reeds gedaan om het Maaswater te zuiveren? Op welke begroting werden deze uitgaven ingeschreven?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De Technische Maascommissie heeft reeds verschillende malen vergaderd o.a. op 4 mei 1985 te Luik en 18 januari 1985 te Roermond.

De Technische Maascommissie heeft 3 werkgroepen geïnstalleerd :

- een werkgroep scheepvaart en grenscorrecties;
- een werkgroep waterkwantiteit;
- een werkgroep waterkwaliteit.

In deze werkgroepen worden gegevens uitgewisseld en worden procedures voorbereid voor gemeenschappelijke acties.

3. Het stroomgebied van de Maas situeert zich hoofdzakelijk in Wallonië, zodat de maatregelen voor zuivering van deze stroom onder de bevoegdheid vallen van het Waalse Gewest.

Vraag nr. 206
van 3 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Polyesterbedrijf te Londerzeel — Maatregelen tegen onwettige exploitatie en wegwerken milieuhinder

Braakneigingen, reuk- en lawaaihinder zijn de bezwaren van het buurt- en actiecomité tegen de exploitatie van een polyesterbedrijf in de Molenstraat te Londerzeel. Deze exploitatie is bovendien onwettelijk omdat de betrokkene geen vergunning heeft.

Welke maatregelen zal de geachte Minister treffen om aan deze onwettige exploitatie een einde te stellen zodat de leefbaarheid van deze buurt te Londerzeel gewaarborgd blijft?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te antwoorden dat, de bedoelde inrichting niet het voorwerp uitmaakt van enige vergunning. Een vergunningsaanvraag werd geweigerd bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie Brabant, dd. 13 december 1984.

Een beroep van de aanvrager tegen dit weigeringsbesluit werd onontvankelijk verklaard wegens laattijdige indiening.

Ingeval de exploitatie niet op eigen initiatief wordt stopgezet zal het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu de vereiste dwangmaatregelen treffen en zal het desgevallend de heer Burgemeester uitnodigen de gepaste maatregelen te treffen om de exploitatie te doen beëindigen.

Een dergelijk verzoek zou reeds door de heer Gouverneur gericht zijn aan de heer Burgemeester.

Vraag nr. 209
van 6 mei 1985
van de heer J. VALKENIERS

Krokusvakantie — Inkorting

Is het juist dat u de Krokusvakantie in de toekomst wil beperken tot 3 dagen? Gezien het succes van deze vakantie in de afgelopen jaren lijkt deze maatregel me eerder ongelukkig gekozen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De vakantieregeling voor het komende schooljaar is de vrucht van een uitgebreid overleg met alle betrokken instanties, met name de vertegenwoordigers van de administraties van onderwijs, van de inrichtende machten, de ouders en het personeel, en van het Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Enerzijds diende erover gewaakt dat er 182 schooldagen bleven en anderzijds dienden de Kerst-, Paas- en grote vakantie ongeschonden bewaard. Gelet op de lange duur van het eerste trimester, gaf het overleg er de voorkeur aan met Allerheiligen een volle week verlof verplicht in te voeren zodat uiteindelijk nog de keuze bleef tussen een ganse week verplicht Krokusvakantie en 2 vrij te kiezen halve dagen, of een beperkt verplicht Krokusverlof en 6 vrij te kiezen halve dagen.

Bij het overleg van 7 februari 11. ging quasi eenparig de voorkeur naar de laatste optie.

Dat deze keuze in een aantal gevallen nadelig zou kunnen zijn voor bepaalde vormen van toerisme, is uiteraard ook ter sprake gekomen. Daartegenover staat de mogelijkheid van verlengde weekends, welke ook toeristische voordelen biedt en de mogelijkheid de scholen in de gelegenheid te stellen rekening te houden met de plaatselijke omstandigheden.

De schooloverheid kan steeds in samenspraak met vooral ouders en personeel beslissen of zij al dan niet de Krokusvakantie uitbreidt tot een volledige week. Om een goede vakantieplanning voor de ouders mo-

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik hem het volgende mededelen.

Sedert mijn ambtsaanvaarding en dit tot 10 mei 1985 heb ik voor werken in de provincie Limburg subsidies verleend, ten bedrage van (in duizenden F):

Gemeente	Drinkwater (subsidiërings- percentage 30 %)	Riolering (subsidiërings- percentage 60 %)	Collectoren + RWZI (subsidiërings- percentage 100 %)
Alken			17.133
As	1.880	9.836	
Beringen	13.472		
Bilzen	5.249	12.763	
Bocholt	5.793	3.665	
Bokrijk			1.763
Bree	13.261	61.465	113.027
Diepenbeek	7.205		3.265
Dilzen		3.606	3.644
Genk	10.536	64.965	43.084
Gingelom		178	
Halen	2.310	2.208	
Hamont-Achel	2.410	17.503	
Hasselt	33.515	7.316	323.282
Hechtel		24.275	
Herk-de-Stad	14.759	16.303	
Heusden	3.519	7.813	
Hoeselt		7.878	
Houthalen			2.425

gelijk te maken, dienen de scholen hun keuze voor het volgend schooljaar nog dit schooljaar vast te stellen en bekend te maken aan de ouders.

Het is dus niet juist dat de vakantie verplicht wordt ingekort, wel wordt de mogelijkheid daartoe geboden.

Daarnaast meen ik dat het wenselijk is in de eerstkomende periode een vakantieregeling voor meerdere jaren uit te werken. Het ligt in mijn bedoeling in de nabije toekomst dergelijke regeling in ruime consultatie uit te werken.

Vraag nr. 210
van 6 mei 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

Limburg — Infrastructuurwerken voor de verbetering van het leefmilieu

Gaarne verkreeg ik van de Minister een omstandige opgave van :

1. de investeringen in Limburg in infrastructuurwerken voor de verbetering van het leefmilieu per deelaspect (waterzuiveringssector, gemeentelijke rioleringsnetten, drinkwatervoorzieningen...) uitgevoerd sedert zijn ambtsaanvaarding, thans in uitvoering en in de planningsfase;
2. het daarmee gepaard gaande bedrag, uitvoeringstermijn, het aandeel van Limburg per deelaspect in het geheel van de voor Vlaanderen voorziene kredieten.

Gemeente	Drinkwater (subsiëerings- percentage 30 %)	Riolering (subsiëerings- percentage 60 %)	Collectoren + RWZI (subsiëerings- percentage 100 %)	
Kaulille			4.036	
Kinrooi	10.433			
Kozen	3.012			
Lanaken		4.253	34.575	
Leopoldsburg		4.002		
Lommel	28.039	58.320	21.954	
Lummen		4.469		
Maaseik		5.622		
Maasmechelen		3.955		
Meeuwen-Gruitrode		23.023	14.752	
Neerpelt	6.832	32.096	5.37 1	
Overpelt	2.164	4.302		
Paal	14.097			
Peer	12.508	4.213		
Riemst		8.320	67.945	
St.-Truiden		6.292		
Tessenderlo	344	13.411	115.807	
Tongeren		561	171.608	
Viiermaal	2.860			
Wellen	1.248			
Zutendaal	22.795	1.463		
Prov. Limburg	5.129			
Totaal Limburg	223.370	414.076	943.67 1	
Totaal bedrag subsidies Limburg				Totaal 1.581.117
Toegekende subsidies in het Vlaamse Gewest				
1982	604.675	599.890	3.770.967	4.975.532
1983	476.408	646.437	2.846.65 1	3.969.496
1984	467.70 1	604.565	2.580.187	3.652.453

Tevens kan ik het geachte lid mededelen dat op het investeringsprogramma 1985- 1987 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij volgende werken voorzien zijn (in miljoenen F):

— Lanaken collector aansluiting RWZI	20
— Sint-Truiden collector Melsterbeek	140
— Lommel collector + RWZI	18
— Genk , uitbreiding RWZI	290
— Genk collector Kaatsbeek	193
— Alken collector 1	50
— Sint-Truiden collectoren — le fase	144
— Sint-Truiden RWZI	250
— Lanaken aanleg collectoren	9
— Bilzen aanleg collectoren	91
— Bilzen aanleg RWZI	124
	<u>1.329</u>

**Vraag nr. 214
van 8 mei 1985
van de heer W. SEEUWS**

Gesubsidieerd muziekonderwijs — Examenprogramma voor cursus solozang

Aangezien voor solozang in de muziekacademies geen opgelegd werk is voorzien, was het tot op heden dan ook verplicht op het examen, door de jury aan te duiden te zingen werken, op een lijst opgemaakt door de student, te zingen zonder hulp van de partituur.

Zou u mij kunnen laten weten, geachte Minister, of er in dit gebruik de laatste jaren verandering zou zijn gekomen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De bijlage, gevoegd bij het ministerieel besluit van 26 juli 1962 houdende lesrooster, minimum-leerplan en reglement van de examens van het gesubsidieerd muziekonderwijs, voorziet dat voor de cursus solozang, het voorziene examenprogramma bestaat uit :

- een gedeelte met gesloten deuren, waar 3 vocalisatieoefeningen moeten worden afgelegd;
- een openbaar examen, bestaande uit het uitvoeren van een aantal klassieke aria's, een stuk naar keu-

ze en een aantal liederen, waarvan ten minste één van een Belgische toondichter.

Dit examengedeelte is uit het geheugen af te leggen.

Tot op heden is bedoeld examenprogramma niet gewijzigd.

Vraag nr. 215
van 10 mei 1985
van de heer V. VANDERHEYDEN

Afvalstoffenprobleem te Brussel — Inplanting opslagstation

Het afvalstoffenplan is nu gekend.

Voor het gebied ten zuidwesten van Brussel is er geen sprake meer van een breekwerf te Pepingen maar wel van een opslagstation in te planten bij voorkeur tussen Halle en Drogenbos.

Meteen stelt zich het probleem van de toekomst van de terreinen die voor de realisatie van de verworpen breekwerf bestemd waren.

Volgens het gewestplan zijn deze terreinen grotendeels landbouwgrond met uitzondering voor beperkte gedeeltes die respectievelijk als zone voor openbaar nut en natuurgebied aangegeven zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister of bedoelde terreinen door de beherende intercommunale vrij kunnen worden vervreemd overeenkomstig de bepalingen van het gewestplan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De problematiek in kwestie behoort niet tot mijn bevoegdheid maar tot deze van mijn collega M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 222
van 23 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Kwaliteit van het grondwater — Maatregelen tegen nitraatuitloging

De Stichting Leefmilieu heeft onderzoekingen verricht naar de nitraataanwezigheid in het grondwater. Zij kwam tot de conclusie dat 40% van de privéputten onbruikbaar is geworden voor consumptie wegens een nitraatgehalte boven de 50 mg/l. Van de 80 openbare waterwinningen zijn er 2 waar de nitraatnorm overschreden wordt en in een ander geval wordt enkel aan de norm voldaan als het water wordt gemengd met dat van andere grondwaterwinningen.

Deze nitraatvervuiling is afkomstig van de kunstmeststoffen en drijfmest op akkers en weilanden.

Een hoog nitraatgehalte in het water is schadelijk voor de mens. Nitraat speelt een belangrijke rol bij het optreden van blauwziekte bij zuigelingen, het kan

ook omgezet worden tot nitriet en een aantal verbindingen die kankerverwekkend worden geacht.

Kan de geachte Minister dit grondwaterprobleem onderzoeken en maatregelen treffen om het nitraatgehalte in het water te verlagen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat de grondwaterverontreiniging door nitraten reeds gedurende meerdere jaren intensief wordt bestudeerd door de overheid.

Onlangs nog heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie de resultaten medegedeeld van een door mij bevolen onderzoek naar de kwaliteit van de putwaters in Vlaanderen. In 52% van de gevallen werd de nitraat-norm van 50 mg/l overschreden.

Op 27 maart 1985 heeft de Vlaamse Executieve een reeks uitvoeringsbesluiten goedgekeurd, met ondermeer als doel de beteugeling van overbemesting en dumping van mestoverschotten.

Tevens heb ik studie-opdrachten gegeven aan de universiteiten van Leuven en Gent, met het oog op het verwerven van een betere kennis van het complexe proces van de nitraatuitloging in het grondwater.

Vraag nr. 224
van 24 mei 1985
van de heer M. OLIVIER

Premies, tegemoetkomingen aan privé-personen — Koppeling aan het inkomen

Kan de geachte Minister mij mededelen, voor de materies die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid ressorteren, welke de voordelen (premies, tegemoetkomingen, bijdragenverminderingen, hulpverlening) zijn die aan privé-personen, al of niet in gezinsverband, kunnen worden toegekend naar aanleiding van bepaalde feiten of toestanden?

Als voorbeeld citeer ik de diverse premies in de huisvestingssector, de studietoelagen, de tegemoetkomingen en vormen van hulpverlening in het gezins- en bejaardenbeleid.

1. In welke mate worden deze voordelen afhankelijk gemaakt van het inkomen? Is er eventueel een modulering van het voordeel naargelang van het inkomen?
2. Zou gespecificeerd worden of het om een individueel of een gezinsinkomen gaat? Belastbaar of netto-inkomen, al of niet met inbegrip van vervangingsinkomens?
3. Worden de toegekende voordelen mede bepaald door de gezinsgrootte? Direct of indirect, nl. via een verhoging van het toegestane inkomen?
4. Welke instellingen zijn gelast met de uitkering of toekenning van deze voordelen, tegemoetkomingen en andere vormen van hulpverlening?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de administratie opdracht zal krijgen de nodige antwoordelementen op deze vraag te verstrekken en dat deze zullen worden medegedeeld bij wijze van gezamenlijk antwoord, door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 225
van 28 mei 1985
van de heer J. DE MOL

Collectoren Rijksweg 257 — Fasering

Tussen de gemeente Lebbeke, de VWZ en het Ministerie van Openbare Werken (Bestuur van Bruggen en Wegen) werd een overeenkomst afgesloten voor het uitvoeren van het collectorennet van de Rijksweg 257. Het Bestuur van Bruggen en Wegen werd als opdrachtgevend bestuur aangesteld voor de heraanleg van de weg terwijl de VWZ belast werd met de aanleg van de collector.

Deze werken zullen voor heel wat verkeersproblemen zorgen waardoor bepaalde omleidingen noodzakelijk zijn. Deze omleidingswerken zullen echter het probleem van de bewoners langs de RW 257 niet oplossen. Zowel voor de plaatselijke middenstand als voor de gewone bewoners moeten aangepaste maatregelen voorzien worden. Een fasering van de werken is daartoe absoluut noodzakelijk.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer zullen deze collectorenwerken worden aangevat? Hoeveel werkdagen zijn voorzien voor het uitvoeren van de collectoren? Wanneer wordt het einde hiervan voorzien?
2. Hoe wordt bij de aanleg van de collectoren rekening gehouden met de bereikbaarheid van woningen en middenstandszaken?
3. Welke fasering wordt voorzien? Gelieve deze gegevens op te splitsen naar het vak **Vondelbeek-Omleidingsweg, Omleidingsweg-Kapellekensbaan, Kapellekensbaan-Dorp en Dorp-Brusselse steenweg.**
4. Hoe zal in de uitvoering van de collectorenwerken in het deel Kapellekensbaan-Dorp rekening gehouden worden met de bereikbaarheid van de woningen en de middenstandszaken?
5. Welke afspraken werden er gemaakt met de Dienst Bruggen en Wegen en de gemeente Lebbeke voor de regionale en lokale omleidingen?
6. De aanleg van de collectoren in het erg smalle deel Kapellekensbaan-Dorp kan schade veroorzaken aan de woningen. Hoe zal deze voorkomen worden? Hoe zal deze — na het veroorzaken van de schade — worden vastgesteld? Meent u niet dat vooraf — om alle discussie te vermijden — een onderzoek en beschrijving van deze woningen gewenst is?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De opdrachtgever van de bedoelde werken is het Bestuur van Bruggen en Wegen van het Ministerie van Openbare Werken. Het aandeel ten laste van het Wegenfonds bedraagt 32.920.815 F, voor de gemeente Lebbeke 17.385.683 F en voor de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij 10.922.225 F.

1. De aanvang der werken werd gesteld op 6 augustus 1985. De uitvoeringstermijn bedraagt 200 werkdagen. Het einde der werken is gepland omstreeks medio 1986.
2. De voorziene omleidingen worden tot het strikte minimum beperkt. Het verkeer op de bestaande rijweg zal zo lang mogelijk in stand worden gehouden, inzonderheid voor het lokaal verkeer. De doorgang van voetgangers zal steeds gehandhaafd blijven en wel op een voldoende beveiligde wijze, d.w.z. op een verharde bodem (eventueel tijdelijke houten vloer) en t.o.v. de nabijgelegen bouwputten beschermd met een leuning.
3. Momenteel is er nog geen definitieve fasering vastgesteld. De aannemer zal met het oog op het beperken van de verkeersproblemen en na onderzoek van de ligging van de nutsleidingen in overleg met betrokken nutsmaatschappijen een faseeringsplan opstellen.
4. In het omschreven gebied zijn geen collectoren voorzien. De geplande werken behoren tot het rioleringsstelsel en vallen onder de bevoegdheid van de gemeente Lebbeke. Voor een goede bereikbaarheid van woningen en middenstandszaken werd reeds door het gemeentebestuur met de aannemer contact genomen.
5. Gelet op de voorbereidingen, vermeld in punt 4, is nog geen definitieve regeling voor regionale en lokale omleidingen vastgelegd.
6. In het omschreven gebied zijn geen collectoren voorzien, wel rioleringswerken die onder de bevoegdheid van het gemeentebestuur vallen.

Het bestek nr. B.84-K/14 opgemaakt in overleg met de 3 betrokken partijen, Openbare Werken, gemeente en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, voorziet dat de aannemer op zijn kosten en op zijn verantwoordelijkheid alle voorzorgsmaatregelen moet nemen en alle verstevigingswerken moet uitvoeren, die hij nodig acht om de bescherming en het behoud van de gebouwen, kunstwerken en andere (zoals wegbekleding, water- en gasleidingen, kabels, enz.) die in de nabijheid van de werf gelegen zijn, te waarborgen.

Bovendien zullen de kunstwerken (riolen met bijhorige werken) het voorwerp uitmaken van een controle-verzekeringsspolis, onderschreven door de aannemer bij een Belgische verzekeringsmaatschappij, die een bevoegd controle-organisme aanstelt om de werken te volgen.

De door de verzekeringsmaatschappij geëiste staten van beschrijving van de omringende gebouwen, worden op kosten en op initiatief van de aannemer door een bevoegd deskundige opgesteld.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 51
van 12 april 1985
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Ontvangstbewijs bij overhandiging van vonnissen — Gemeentebelasting

In een aantal gevallen moet de ambtenaar van de burgerlijke stand een bewijs afgeven waarin hij bevestigt een vonnis, met de bijbehorende stukken, ontvangen te hebben.

Het komt mij voor dat daarop de gemeentebelasting, op de afgifte van administratieve documenten, van toepassing is tenzij het gemeentereglement ter zake een vrijstelling voorziet.

Mag ik van de geachte Minister de juiste opvatting vernemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat op het bewijs waarbij de gemeente enkel bevestigt een uittreksel, afschrift of uitgifte van een vonnis of arrest van een rechtbank te hebben ontvangen, de belasting op de afgifte van administratieve stukken door de gemeente niet van toepassing is.

Vraag nr. 54
van 16 april 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Energiebesparende werken — Verlening van subsidies aan de gemeenten

In het Belgisch Staatsblad van 30 maart 1985 verscheen een ministeriële omzendbrief van het Waalse Gewest, houdende toelichting bij het ministerieel besluit van 1 oktober 1984 houdende uitvoering van het besluit van het Waalse Gewestexecutieve van 13 juli 1983 betreffende de verlenging van subsidies aan de gemeenten voor de uitvoering van werken om energiebesparingen te verwezenlijken.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er in Vlaanderen ook dergelijke identieke initiatieven zijn?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, inzonderheid artikel 5, 7° worden voor dertig procent betoelaagd, de werken en leveringen inzake thermische isolatie van gebouwen.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 26
van 6 maart 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH — Verhoging huurprijzen

De recente verhoging van de huurprijzen voor NMH-woningen is door de huurders op gemengde gevoelens onthaald.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke was op 1 maart 1985 de totale achterstal aan huurvergoedingen voor NMH-woningen? In welke mate werd deze beïnvloed door de verhoging van de huurprijzen?
2. Is sedert de verhoging van de huurprijzen het verloop in de NMH-woningen gestegen? Hoeveel opzeggingen werden er genoteerd tijdens de eerste twee maanden van 1984 en van 1985?

In welke mate werd dit beïnvloed door de verhoging van de huurprijzen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Teneinde de noodzakelijke gegevens te verzamelen werd een enquête georganiseerd bij alle erkende vennootschappen in Vlaanderen. Circa 75 procent van het totaal aantal erkende vennootschappen in Vlaanderen hebben de vragenlijst beantwoord.

De totale huurachterstal bij deze vennootschappen bedroeg op 28.2.1985 89.982.751,— F tegenover 73.629.948,— F per 31.12.1984. Dit is een merkelijke stijging doch 75 procent van het aantal vennootschappen die geantwoord hebben zegden dat de verhoging der huurprijzen geen invloed heeft op de gestegen huurachterstallen.

De huurachterstal blijkt te zijn gestegen ingevolge de procedure van berekening, toepassing en mededeling van de nieuwe huurprijzen. Deze cijfers zeggen op zichzelf zeer weinig. Men moet een vergelijking kunnen maken met de huurachterstallen en de stijging ervan in Wallonië en Brussel.

2. Wat de opzeggingen betreft in de eerste twee maanden van 1985 stelden 85% van de vennootschappen vast dat de verhoging van de huurprijzen geen enkele invloed heeft gehad op het aantal opzeggingen. Slechts een zeer geringe minderheid meende dat de huuropslag een rol kon spelen. Verwonderlijk is dit niet daar de huur in de sociale woningsector normaliter diende toegepast te worden per 1 juli 1984 en slechts effectief werd per 1 januari 1985.

Het aantal opzeggingen bedroeg 907 tijdens de eerste twee maanden van 1985 bij de erkende vennootschappen die geantwoord hebben. Dit aantal opzeggingen verschilde volgens de erkende

vennootschappen nauwelijks van het aantal opzeggings tijdens dezelfde periode in 1984.

Vraag nr. 37
van 7 mei 1985
van de heer J. GABRIELS

Aanwending van compost als bodemverbeteraar — Voordelen

Een aantal van uw diensten moeten in verband met groenvoorziening regelmatig gebruik maken van bodemverbeteraars, die toegevoegd worden aan plantsoenen, langs aanplantingen van autosnelwegen, het uitrusten van groengebieden in sociale woonwijken, enz.

Het gebruik van compost is daarbij ook een belangrijk bodemverbeteraar. Ik meen evenwel vernomen te hebben dat de overheid grote hoeveelheden compost invoert uit Oost-Duitsland, terwijl in eigen land ondermeer in Gent, Dendermonde en Bilzen composteeringinstallaties functioneren, die compost kunnen produceren die aan belangrijke kwaliteitsnormen kan voldoen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt door uw diensten jaarlijks gebruik gemaakt van compost als bodemverbeteraar in die projecten waar dit noodzakelijk is?
2. Wordt deze compost in eigen land aangekocht of wordt die uit het buitenland betrokken?
3. Zou het niet logisch en normaal zijn om in de bestekken en lastenboeken een clausule op te nemen dat bij het uitvoeren van werken die compost noodzakelijk maken inlandse compost te kopen, die aan alle kwaliteiten voldoet?
4. Is het niet zo dat de huidige bodemerosie, die voorkomt in leemstreken, voor een belangrijk deel kan ondervangen worden door het gebruik van compost te verhogen?
5. Is het eveneens niet zo dat gebruik van compost in groengebieden en bosgebieden, waar dit noodzakelijk is, de zure regen in belangrijke mate kan stabiliseren en zelfs terug dringen?
6. Lijkt het niet logisch dat compost, die voortkomt uit huisvuilverwerkingsinstallaties aangewend zou worden voor dit soort projecten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. De Algemene Technische Diensten, belast met de organisatie en controle van de **infrastructuurwerken** der sociale woonwijken, maken jaarlijks ge-

bruik van compost als bodemverbeteraar in die projecten waar het noodzakelijk is.

2. De compost wordt vooral aangekocht bij de Intercommunale DDS te Dendermonde.
3. Het is verboden handels- of nijverheidswerken alsook produkten van een bepaalde oorsprong of productie aan te duiden.

Wat het antwoord op uw deelvragen 4, 5 en 6 betreft verwijs ik u naar de antwoorden van mijn collega's de heren Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs en Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, bevoegd voor de daarin in vraag gestelde materie.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 146
van 28 februari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Gifstorten in de Gentse Kanaalzone — Onderzoek

Meent de Minister niet dat de ontdekking van de gifstorten in de Gentse Kanaalzone (La Floridienne) aanleiding moet geven tot een grootscheeps onderzoek waaraan een openbaar karakter dient voorbehouden?

Werden in die zin aan OVAM opdrachten gegeven? Zo ja, dewelke? Kan mij ook te gepasten tijde de resultaten van de OVAM-onderzoeken worden medegedeeld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 127 van de heer D. Vervaeke.

Vraag nr. 150
van 1 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Voormalige zinkfabriek te Rotem — Bodemonderzoek

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 17 van 9 november 1984 betreffende bodemonderzoek naar zware metalen nabij de voormalige zinkfabriek te Rotem.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Als maatregel om de opname van cadmium via de consumptie van groenten te beperken, werd voorgesteld om de zuurtegraad (PH) en het humusgehalte van de bodem op peil te brengen door het gebruik van kalk en organische meststoffen.

Wat houdt deze suggestie voor de volksgezondheid concreet in? Wie neemt het initiatief? Wie staat er voor deze extra kosten in? Wordt deze

aangelegenheid door de Vlaamse Executieve gevolgd? Eventueel, hoe of waarom niet?

2. Wat deed het gemeentebestuur van Dilsen na geïnformeerd te zijn einde juni 1984 om de bevolking voor te lichten en haar volksgezondheid te beschermen?
3. In 1983 verkocht de eigenaar van het fabrieksterrein steenkool- en ertsafval dat als verhardingsmateriaal werd aangewend voor opritten van sportvelden. Uit onderzoekingen blijkt dat deze afval levensbedreigende stoffen bevat. Niettegenstaande herhaalde protestacties van de plaatselijke bevolking werd geruime tijd hieraan geen gevolg gegeven.

Hoe is het te verklaren dat afval, waarin schadelijke stoffen voorkomen, zonder enige tussenkomst van de overheid over de bodem mag verspreid worden? Heeft Limburg dan nog niet genoeg stof tot nadenken en handelen gegeven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Door het op peil brengen van de zuurtegraad van zure gronden wordt de opname door planten van zware metalen, zoals cadmium, verminderd.

Wat het humusgehalte betreft, hebben gronden met een redelijk humusgehalte, een betere structuur en een groter vermogen om plantenvoedende bestanddelen vast te houden.

De meeste zware metalen gaan bindingen met humus aan, waardoor ze minder door planten opgenomen worden.

Kortelings wordt in mijn opdracht een gedetailleerd onderzoek van particuliere groentetuinen in het met cadmium verontreinigd gebied uitgevoerd door het LISEC en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne. Hierbij zal aan de eigenaars van groentetuinen gratis individueel advies verleend worden. De kosten worden gedragen door het Vlaamse Gewest.

2. Gezien het teeltseizoen in het voorjaar aangevat wordt, werd door de gemeente Dilsen op 25 februari 11. een volksvergadering gehouden, waarop een uitgebreide toelichting werd gegeven.
3. Het verhardingsmateriaal dat voor opritten van sportvelden aangewend werd bestond uit afbraakmateriaal van gesloopte gebouwen.

Wat de verontreinigde gronden betreft werden door de OVAM volgende voorwaarden gesteld:

- a. de afgraving van afvalstoffen gebeurt in fazen van maximum 1 ha.
De volgorde van afgraving wordt vastgesteld in een werkplan.
- b. De plaatsen waar sintels, verontreinigde grond en andere industriële afvalstoffen worden afgegraven dienen duidelijk aangegeven te worden op het werkplan.
- c. Voor de aanvang van elke fase worden de nodige bodemstalen genomen om de diepte van de verontreiniging te kunnen vaststellen.

De bodemstalen dienen representatief te zijn voor de bedoelde fase. De analyses ervan worden uitgevoerd door een erkend laboratorium. Een afschrift van de resultaten wordt overgemaakt aan de OVAM minstens 10 dagen voor de aanvang van graafwerken.

- d. Door de exploitant wordt een register bijgehouden waarin voor elke fase wordt opgetekend:
 - identiteit van de afnemer;
 - of afgevoerde hoeveelheid per afnemer.

In het kader van het wetenschappelijk onderzoek rond probleemterreinen wordt voorzien dat in 1985 een aanvang wordt gemaakt met een uitgebreide studie naar de impact van bedoeld terrein op de omgeving en naar de mogelijke saneringsmaatregelen.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 216
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Aanwijzing technische ambtenaren

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel I (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, 11.3" van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel I) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Met welk besluit van de Vlaamse Executieve werd de aanwijzing van de bevoegde technische ambtenaren voor het externe aspect geregeld, opdat de bestendige deputatie (gouverneur) deze zou kunnen consulteren? (art. 7 en art. 8, titel I ARAB).

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 217
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Bevoegdheidsoverdracht inzake politie op de hinderlijke inrichtingen aan de Gemeenschappen — Toepasselijk besluit

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, 11.3" van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Met welk besluit van de Vlaamse Executieve de bevoegdheid over de politie op de hinderlijke inrichtingen (88.80 art. 6, § 1, II. 3") werd overgedragen aan de Gemeenschapsminister?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 218
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Maatregelen bij niet-consultatie ambtenaren arbeidsveiligheid en hygiëne

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, 11.3" van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

De Bestendige Deputatie is steeds verplicht in haar vergunning al de aspecten van art. 3 en art. 4 van het

ARAB in overweging te nemen, dwz arbeidsbescherming of milieu, nazicht of de vergunningverlening en procedure nog rechtsgeldig is. Quid, indien nu de ambtenaren van de arbeidsveiligheid en hygiëne (art. 7 en art. 8) verklaren dat zij niet werden geconsulteerd, wat dient dan in voorkomend geval te gebeuren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 219
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Rechtsgeldigheid van aan AROL toegestuurde vergunningaanvraag

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, 11.3" van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Art. 4 stelt dat de aanvragen om vergunning moeten worden toegestuurd aan de Bestendige Deputatie (art. 2). Indien de aanvragen nu niet werden toegestuurd aan de Bestendige Deputatie maar aan AROL: is dan een later door de Bestendige Deputatie afgegeven vergunning rechtsgeldig?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 220
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Vernietigingsbevoegdheid Gemeenschapsminister inzake ARAB-vergunningverlening

Het regime van de als gevaarlijke, ongezonde of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, 11.3" van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Is de beroepsprocedure zoals in de ARAB-vergunningverlening geldig? Kan de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs deze vergunning vernietigen? Op basis van welk besluit? Kan de vernietiging uitgesproken worden enkel voor de aspecten leefmilieu?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 221
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Gezamenlijk vernietigingsbesluit

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II.3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Moet bij vernietiging van de vergunning er geen **gezaamenlijk** vernietigingsbesluit komen, door de nationale Minister van Arbeid en Tewerkstelling en de Vlaamse Executieve ondertekend?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 223
van 23 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Huisvuil in Vlaams-Brabant — Alternatieven

Het huisvuil in Vlaams-Brabant zorgt voor grote problemen

Op korte termijn dacht men een oplossing te hebben gevonden in het dumpen van het huisvuil in de putten van de steenbakkerij te Lennik. Dit blijkt, volgens de pers, nu niet door te gaan omdat het financieel niet haalbaar is. Tot nu toe werd het afval dus verder gestapeld op de breekwerven in Meise en Nossegem. Dit mocht eigenlijk niet maar het werd toch oogluikend toegestaan. OVAM heeft Haviland nu echter verzocht om het afval naar ergens anders over te brengen. Deze operatie zou zowat 10 miljoen frank kosten.

Op lange termijn weet men blijf met het afval op een stortplaats in het Vilvoordse, aldus de pers.

Graag had ik een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wie zal de kosten van de overbrenging van het huisvuil van de breekwerven in Meise en Nossegem naar de stortplaatsen in Haasrode en Burst dragen?
2. Zijn er reeds beslissingen genomen om het beschermde groengebied aan de Verbrande Brug in Vilvoorde om te vormen tot een stortplaats?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 226
van 31 mei 1985
van de heer A. BOGAERTS

Stockage pyrietasse te Tessenderlo — Beveiliging leefmilieu

Ik heb met veel aandacht kennis genomen van uw antwoord op mijn vraag nr. 191 dd. 22 april 1985 en ik kan alleen maar vaststellen dat er naast de gestelde informatieve vragen werd geantwoord.

Ik moge de geachte Minister vragen, mij zeer concreet te antwoorden op volgende vragen in verband met vermelde materie van de vraag nr. 191.

Gezien er lange termijnproeven worden uitgevoerd, wens ik graag ingelicht te worden over de besluiten van de korte termijnproeven.

Het onderzoek van de lange termijnproeven wordt uitgevoerd over welke tijdspanne. Graag begindatum onderzoek en voorziene einddatum.

Is pyrietasse giftig afval, overeenkomstig het KB dd 8.2.76 betreffende de giftige afval?

Wordt pyrietasse gecatalogeerd als industriële afvalstof, ja of neen?

Zo ja, waarom wordt deze afvalstof niet toegelaten om te storten op een klasse 1 stortplaats, gezien de klasse 1 stortplaatsen overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Executieve dd 21.4.82 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem, dienen ingericht en uitgebaat.

Ik veronderstel dat voor alle klasse 1 stortplaatsen de maximale veiligheidsvoorzieningen werden getroffen, overeenkomstig het vernoemd Besluit van de Vlaamse Executieve.

Kan de geachte Minister, mij inlichten, in tabelvorm, welke alternatieven onderzocht worden, begindatum van onderzoek, eventueel uitslag, geplande einddatum afsluiten onderzoek.

Gezien het enorme probleem, stockage van ongeveer 150.000 ton pyrietasse in de omgeving van Tessenderlo, wens ik te vernemen of deze opslag geen milieugevaar geeft voor de omwonenden of voor de grondwaterlagen.

Op welke gegevens heeft de geachte Minister zich gesteund, om de stortstop van 12 december 1984 uit te voeren. Was dit wetenschappelijk gesteund en door wie? Eventueel welk laboratorium of universiteit heeft hier een advies verstrekt.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 227

van 31 mei 1985

van de heer F. GEYSELINGS

gebied Hellekouter te Overijse — Legalisatie van gevaarlijk en hinderlijk bedrijf

In het Belgisch Staatsblad van 5 juni 1984 werd het decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer gepubliceerd.

In Overijse — in het gebied Hellekouter — wil men een hinderlijk en gevaarlijk bedrijf van eerste categorie, dat zich in een waterwinningsgebied bevindt, voor middel van een BPA legaliseren, niettegenstaande het negatief advies en/of verzet van:

de Regionale Commissie voor Advies — 1/12/1981

2. het Ministerie van Openbare Werken, dienst Groenplan — 14/1/1982 vraagt op 12/2/1982 zelfs het herstel van het terrein in zijn oorspronkelijke toestand;
 3. de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen — 28/1/1982 op 22/2/1982 werd door deze dienst voor deze terreinen een beschermingsvoorstel geformuleerd;
 4. de Nationale Maatschappij der Waterleidingen — 25/2/1982 geeft op 26/5/1982 bijkomende waarschuwing;
 5. het Provinciaal Gouvernement van Brabant — 15/2/1982;
 6. het Bestuur van Stedebouw — 26/2/1982 — 10/5/1982.
1. Kan de Minister mij meedelen wat zijn beleidsvisie inzake het BPA nr. 41 al die tijd is geweest en welke maatregelen hij heeft getroffen of nog zal treffen om al de negatieve adviezen en het verzet van de verschillende overheidsdiensten te doen involgen?
 2. Men wil een bedrijf eerste klas legaliseren in een waterwinningsgebied niettegenstaande heftig verzet van de watermaatschappij NMDV. Wat is de houding en de beslissing van de Minister van Leefmilieu en Waterbeleid dienaangaande?
 3. Hoe is het te verklaren dat niettegenstaande massaal verzet de aannemer langzaam maar zeker het pleit gaat winnen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 228

van 31 mei 1985

van de heer J. BOSMANS

Kunsthumaniora 's — Wegwerken discriminaties inzake licentiaatswedden

Bij de oprichting van de Kunsthumaniora's in 1972 zouden deze scholen enkel een hogere cyclus hebben gehad.

Daarom werden er ook uitsluitend licentiaten-geaggregeerden HSO aangesteld voor de algemene vakken. Geen enkel probleem stelde zich met de weddeschalen.

Bij de veralgemening van het VSO, kregen deze scholen een jaar bij wegens de nieuwe structuur van het VSO namelijk, de oriëntatiegraad — tweede graad (derde en vierde jaar) en determinatiegraad — derde graad (vijfde en zesde jaar).

Hier zou zich nu het probleem stellen voor de kunsthumaniora's en inzonderheid voor de licentiaten: het derde jaar behoort tot het LSO.

Tot september 1978 zouden zich geen problemen hebben gesteld met de wedden van de licentiaten met lesopdracht in het derde jaar. Zij bleven immers als licentiaten uitbetaald. Doch, vanaf september 1978 werd op last van de Inspectie van Financiën de weddeschaal 2 16 toegepast omdat de kunsthumaniora's geen Koninklijk Atheneum of Lyceum waren.

Door omzendbrief SOY/81/4 dd. 28 september 1981 betreffende de benaming van Rijksinrichtingen voor Secundair Onderwijs, kregen alle Rijksscholen voor Secundair Onderwijs met de tweede en derde graad de benaming Koninklijk Atheneum of Koninklijk Technisch Atheneum.

Hierdoor werd voor alle licentiaten, behalve die in de drie kunsthumaniora's de beperking van hoofdstuk C1 van het koninklijk besluit van 27 juni 1974 opgeheven en werden zij ook in het derde jaar van de tweede graad als licentiaat uitbetaald.

Met andere woorden, de enige licentiaten algemene vakken die in het Rijksonderwijs als regent betaald worden voor hun prestaties in het derde jaar zijn te vinden in de Rijkskunsthumaniora's.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Minister vernemen waarom deze discriminatie in bezoldiging aangehouden wordt en welke maatregelen eventueel kunnen of zullen worden uitgevaardigd om aan deze onrechtvaardige toestand een einde te stellen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil